

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

21 oktober 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de VRT betreffende Sporza, het respecteren van de beleidsovereenkomst en de toestand van het huidige medialandschap

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de buitenlandse inbeslagnames van de servers van Indymedia

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de uitspraken van de minister betreffende het beleid van het Vlaams Audiovisueel Fonds en zijn pleidooi voor een trendbreuk inzake het filmbeleid

Interpellatie van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het audiovisueel beleid in Vlaanderen

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de recente uitspraken van de minister betreffende het Vlaamse filmbeleid

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het grote aantal buitenlandse spelers in de Belgische voetbalcompetitie

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het opwaarderen van de sporter met een handicap

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Donderdag 21 oktober 2004

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

– *De interpellatie wordt gehouden om 10 uur.*

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de VRT betreffende Sporza, het respecteren van de beleidsovereenkomst en de toestand van het huidige medialandschap

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van de heer Verstrepen tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verklaringen van de VRT betreffende Sporza, het respecteren van de beleidsovereenkomst en de toestand van het huidige medialandschap.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, voor ik aan mijn interpellatie begin, wil ik nog iets verduidelijken. Blijkbaar was er gisteren wat onduidelijkheid naar aanleiding van mijn actuele vraag. De standpunten die waren ingenomen door andere leden van mijn partij, waren de standpunten onder het vorige beleid, dus onder minister Keulen.

Met deze nieuwe regering en de nieuwe minister van Media blijf ik een beetje op mijn honger zitten. Het tempo van het Vlaams Parlement is blijkbaar niet het tempo van de media. De pax media is over, dat weten we allemaal. De openbare omroep heeft alle moeite gedaan om die op te blazen. Aangezien de Vlaamse overheid hoofdaandeelhouder is, moet zij de VRT tot de orde roepen.

De steen des aanstoots voor de spanningen tussen de VRT en de commerciële zender is Sporza. Ik schets even kort de evolutie. In december 2003 besliste de raad van bestuur van de VRT op initiatief van het directiecomité, om een tijdelijk sportnet op te starten tussen mei en september 2004. De toenmalige minister van Media, Marino Keulen, verklaarde dat het een tijdelijk en eenmalig project moest zijn, wat overigens door de VRT werd beklemtoond. Ik citeer minister Keulen: 'We hebben de VRT ook gevraagd de periode in te korten en zich te richten op de vakantieperiode. De openbare zender had daar wel oren naar. De VRT heeft zich ertoe geëngageerd om de modaliteiten na te komen en ik zal daarop toezien.'

Tijdens de zomer verklaarde de VRT echter doodleuk te overwegen of Sporza een vervolg kan krijgen. Begin augustus lanceerde Aimé Van Hecke, algemeen directeur Televisie bij de openbare omroep, het voorstel om Sporza eventueel met privépartners voor te zetten nadat het op 3 september van de kabel verdwijnt.

U zult wel begrijpen dat de privé-omroepen zenuwachtig worden van al die bewegingen. Het resultaat is dan ook een klacht van de VMMA tegen de VRT bij de Europese Commissie. Volgens de VMMA krijgt de VRT meer middelen dan de kosten die worden gemaakt voor de uitvoering van de opdracht van de openbare omroep.

Mijnheer de minister, u hebt een vragenlijst ontvangen als gevolg van die klacht van de VMMA. Het lijkt me niet zo ingewikkeld om die in te vullen, het gaat om een vrij duidelijke materie, maar toch vraagt u meteen 2 maanden uitstel. Waarom gaat dat zo traag?

Verstrepen

Nog vreemder vind ik het dat u zelf kritisch stond tegenover het voorstel om een vervolg te breien aan Sporza. Ik citeer uit een interview met Knack: 'Iedereen mag zeggen wat hij wil, maar een ontdebaling van de netten kan niet zonder een aanpassing van de beheersovereenkomst. Het is de Vlaamse Regering die de lijnen daarin vastlegt.'

U erkent hier, mijnheer de minister, dat de VRT in overtreding is met de beheersovereenkomst, en dat de Vlaamse Regering daar een zeg in heeft. Ik reken erop dat u het onderdeel sanctionering dat in de beheersovereenkomst is opgenomen, zult uitvoeren of opvolgen. Het is immers vreemd dat de VRT niet echt onder druk wordt gezet, terwijl dat toch de taak is van de minister van Media.

Het is niet de eerste keer dat de VRT het Vlaams Parlement voor een voldongen feit plaatst. Ook bij de benoeming van de directeur Televisie, de heer Aimé Van Hecke, was dat het geval. De raad van bestuur is bij tal van beslissingen van de VRT gewoon niet gehoord. Deze zomer werd het parlement opnieuw voor een voldongen feit geplaatst. Nochtans hebben de mediaspecialisten van CD&V, N-VA, sp·a-spirit en Groen! tijdens die periode gepleit voor het behoud van Sporza als een permanent sport- en cultuurkanaal. Minister Keulen was pleitbezorger van dat verhaal.

De VRT heeft al laten weten dat ze voor de begroting 2005 enkele honderden miljoenen Belgische franken te kort zullen hebben. Ze willen dus al aan uw portefeuille zitten, mijnheer de minister. De manier waarop de VRT het spel wil spelen, getuigt van een onfaire competitie. Door tegen elkaar op te bieden, maken de zenders elkaar kapot. Vorige week kwamen bij het Sporza-verhaal nog de roddels of verwachtingen over een eventuele alliantie met Belgacom.

De vertegenwoordiger van de openbare omroep, Tony Mary, werkt voor de Vlaamse Gemeenschap. Hij heeft het over crossmediale merken, de terugkeer van Sporza, het uitgeven van een boekje, een krant en een weekblad. We weten allemaal waarover het gaat. De VRT wil zich exclusief binden met de VUM.

Gedelegeerd bestuurder Mary vraagt nog eens 200 miljoen extra aan de Vlaamse Regering en zegt dat

er in 2006 een nieuwe beheersovereenkomst komt die sterk rekening zal houden met de veranderende mediawereld. Mijnheer de minister, ofwel heeft de heer Mary een glazen bol, ofwel hebt u gezegd dat u wel alles zult regelen en de expansie van de VRT mogelijk wilt maken.

Ik begrijp het niet goed meer. De VRT werkt met openbare middelen, maar gedraagt zich als een commerciële maatschappij, en wordt niet teruggefloten door de Vlaamse overheid. Het kan niet de bedoeling zijn dat de VRT met overheidsgeld ook voor meer concurrentie zorgt op de multimedia- en printmarkt. Zoals de VRT nu bezig is, kan hij morgen zelfs beginnen met een bus- of treinmaatschappij of een satelliet lanceren. Misschien hoort dat ook bij expansie.

De Vlaamse Gemeenschap is de enige aandeelhouder van de VRT. De oorlog is losgebarsten door de oprichting van Sporza, en er werd een klacht ingediend bij de Europese Commissie.

Misschien ontvangt de VRT wel een te hoge dotatie. Er bestaat daarover een duidelijke Europese richtlijn: openbare omroepen moeten middelen krijgen om hun taak uit te voeren. Als gedelegeerd bestuurder Mary verklaart dat de VRT een goede huisvader is en een potje opzij heeft gezet, wil ik erop wijzen dat in strijd is met de Europese richtlijn: een openbare omroep mag geen geld sparen of beleggen.

Ik weet dat de VRT een NV van publiek recht is, met grote zelfstandigheid en autonomie, maar ze werkt met publieke middelen. Mijnheer de minister, ik denk dat ook u gisteren Knack hebt gelezen, waarin de heer Mary tegen de politici zegt dat ze zich niet mogen bemoeien met de VRT, want anders ontstaat er een probleem.

Mijnheer de minister, over de overheidsgelden die gebruikt worden voor het aankopen van rechten wil ik u nog een gratis tip geven. Rechten kopen is het goedkoopste onderdeel van een tv-budget. Evenementen in beeld brengen kost 5 keer meer dan rechten kopen voor de uitzending van een voetbalwedstrijd. In hoop dat u dit onthoudt.

Ik verwacht een duidelijk beleidsstatement. De beheersovereenkomst is vandaag nog geldig. Ik zal binnenkort aandachtig luisteren naar uw beleidsnota, maar de huidige beheersovereenkomst

Verstrepen

loopt nog tot 2006. Mijnheer de minister, als de openbare omroep zijn zin mag doen, en er wordt niet opgetreden, zal de oorlog in de mediasector nog groter worden.

Mijnheer de minister, bent u van plan de openbare omroep tot de orde te roepen over de Sporza-plannen en -verklaringen? Bent u bereid de VRT te dwingen de bestaande beheersovereenkomst naar de letter te respecteren? U hebt zelf gezegd dat de Sporza-aanpak van de VRT in strijd is met de beheersovereenkomst.

Wat zult u ondernemen om het huidige medialandschap tot rust te brengen? Hoe ziet u het pluri-form medialandschap, dat door de VRT constant wordt verstoord?

Mijnheer de minister, ik wil ook weten waarom u 2 maanden uitstel hebt gevraagd om te antwoorden op de klacht die bij Europa is ingediend. Is het zo moeilijk een papier in te vullen?

Is het de bedoeling het beleid van de vorige minister van Media voort te zetten? Bent u van mening dat het uitblijven van duidelijke beleidslijnen voor de openbare omroep het medialandschap nog verder zal verstoren?

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op dit moment zijn we ver verwijderd van een pax media. Volgens de enen zijn we verzeild geraakt in een guerrillaoorlog, volgens de anderen gaat het om een stellingenoorlog. Het maakt niet uit over welk soort oorlog het gaat: oorlogen zijn er om elkaar pijn te doen, ook in dit geval. Als het lang duurt, zijn vooral de burgers en in dit geval de kijkers het grootste slachtoffer.

Ik wil terugkeren in de tijd. Bijna een jaar geleden heb ik namens onze fractie als eerste gepleit te werken aan één Vlaams permanent sportnet. Op één voorwaarde: het moet een PPS-formule zijn waarbij de openbare en de privé-zenders samenwerken.

Mijnheer Verstrepen, tijdens de vergadering van de commissie voor Media op 5 februari 2004,

stelde uw partijgenoot de heer Strackx vragen aan de toenmalige minister over een evenwichtig sportaanbod op de VRT. Het resultaat van de bespreking was dat alle fracties en de minister een voorstander bleken van een permanent sportkanaal. Minister Keulen antwoordde toen dat gesprekken op korte termijn zouden worden aangevat.

Mijnheer Verstrepen, ik wil de heer Strackx citeren: 'Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb er spijt van dat ik geen interpellatieverzoek heb ingediend in verband met het sportnet. Ik merk namelijk dat er unanimiteit was geweest om daarover een met redenen omklede motie in te dienen. Ik onthoud uw belofte dat u op korte termijn wilt laten onderzoeken of zo een net mogelijk is. Een belofte van een minister is even goed als een motie.' Dit om de zaken duidelijk te stellen.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer Roegiers, dit is letterlijk gezegd bij het begin van de uiteenzetting van de heer Verstrepen. U moet luisteren.

De heer Jan Roegiers: Ik hoop dat alle fracties nog steeds achter dit standpunt staan, maar ik noteer dat het Blok op zijn standpunt terugkomt.

Naar aanleiding van die discussie heb ik een brief geschreven naar alle erkende sportbonden. Van de meeste heb ik een positief antwoord gekregen. De belangrijkste overweging was dat een permanent sportkanaal ook mogelijkheden biedt om minder bekende sporten volwaardig aan bod te laten komen.

Ik wil deze problematiek op een andere manier benaderen. Dat de heer Verstrepen onbeschaamd de kaart van de commerciële zenders trekt, tot daaraan toe. Maar hij doet dat door de VRT stelselmatig te willen verzwakken met als vals argument namens de aandeelhouders te spreken. Ik vind dat op z'n minst ranzig klinken. Laat ons de kijker in deze discussie centraal stellen. Die vraagt goede televisie met een kwalitatief hoog en gedifferentieerd aanbod. Spirit vindt dat de VRT de gaten in de kaas mag opvullen. De VRT moet niet de grootste zijn, maar wel de beste.

Ik wil ook benadrukken dat niet alles kommer en kwel is. De heer Verstrepen heeft zelf over de productie- en uitzendkosten gesproken. Uit het eindrapport 'Organisatie- en efficiëntieverbeteringen

Roegiers

publieke omroep' uitgevoerd door McKinsey in Nederland, blijkt dat onze openbare omroep niet slecht scoort op dat vlak. Als in Nederland de programmakosten 100 euro bedragen, dan zijn die voor de VRT 53 euro. Ter vergelijking, voor de BBC is dat 344 euro, voor ARD en ZDF 323 euro, voor France 2 en 3 232 euro, voor TVE 139 euro, voor Zweden 83 euro en voor Denemarken 56 euro. Onze openbare omroep doet het dus behoorlijk, maar het kan nog beter. Samenwerking tussen de openbare omroep en de commerciële zenders met het oog op het gezamenlijk uitbaten van een sportzender is daar een voorbeeld van.

Mijnheer de minister, is er een gesprek geweest tussen uw voorganger en de verschillende zenders? Bent u daarvan op de hoogte gesteld? Wat was het resultaat van dat eventuele gesprek? Staat u achter de idee die door alle fracties tijdens de vorige regeerperiode is verdedigd, om via een PPS-formule een permanente Vlaamse sportzender op te richten en uit te baten? Zult u daar verdere initiatieven toe nemen? Hebt u aanwijzingen met betrekking tot de slaagkansen daarvan?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de interpellatie van de heer Verstrepen verbaast me omdat ze enigszins achterhaald is. Ik heb aandachtig geluisterd naar zijn uiteenzetting. Tijdens de vorige regeerperiode hebben we hier vaak stevig, maar inhoudelijk sterk gedebatteerd. Ik roep de oppositie op om dit in de toekomst ook te doen. Ik klasseer dit onder een alles-op-één-hoop-interpellatie.

Mijnheer Verstrepen, de beheersovereenkomst wordt uitgevoerd zoals ze is vastgelegd. U verwijt de minister dat dit in strijd is met het regeerakkoord. Deze Vlaamse Regering heeft echter kortdaat opgetreden door Sporza op 3 september niet meer te verlengen. U mag de waarheid geen geweld aandoen.

Mijnheer de minister, gisteren hebt u tijdens de actuele vraag inzake de alliantie tussen Belgacom en de VRT een duidelijk antwoord gegeven. Grote strategische beslissingen worden genomen door de raad van bestuur en niet door het management. Dat is een trendbreuk ten opzichte van de voorbije jaren.

Ik onderstreep het pleidooi van de heer Roegiers. We zijn ook gewonnen voor een aparte sport-, cultuur-, en evenementenzender met een PPS-constructie. Ik heb daar tijdens de vorige regeerperiode zelf een constructief voorstel over ingediend en ik blijf daar achter staan. Alle partners moeten daar wel akkoord mee gaan. We kunnen de privé- en commerciële partners niet verplichten mee te werken. Het idee is goed, maar er moet eerst rust komen in het medialandschap.

Wat betreft de klacht bij de Europese Unie zou ik wel twee aanvullende vragen willen stellen. Wat is de kostprijs geweest van Sporza? Dat is al besproken op de vergadering van de raad van bestuur. In het begin heeft de VRT de bestuurders wijsgemaakt dat Sporza 200 miljoen frank zou kosten. De cijfers waarover ik terzake beschik, schommelen tussen de 500 à 600 miljoen Belgische frank voor 2,5 maanden Sporza. Klopt dit? De belastingbetaler heeft immers het recht om te weten wat heel dit verhaal heeft gekost. In het kader van de gemeenschapsopdracht heeft de VRT een strategische fout gemaakt door enkel en alleen, en dan nog met een beperkt aantal sportrechten, populaire sporten aan bod te laten komen. Dat bewijst ook dat de missie van de VRT tot op vandaag puur commercieel is. Ze hebben de opportuniteit gemist om ook minder populaire sporten aan bod te laten komen.

Tot slot wil ik het nog even hebben over de Europese klacht waarnaar de heer Verstrepen al heeft verwezen. Ik vrees dat het inderdaad niet zo eenvoudig is om die 49 vragen op 20 dagen te beantwoorden. Rekening houdend met de Europese procedure van klachten en ingebrekestellingen lijkt het me dan ook wijselijk om 2 maanden uitstel te vragen om een gefundeerd en correct antwoord te kunnen geven. Anderzijds moet de VRT ook niet talmen, mijnheer de minister, om u correcte en objectieve informatie te bezorgen op basis waarvan u de vragen snel, objectief en accuraat kunt beantwoorden. Twee maanden lijkt me in dat opzicht meer dan voldoende. Mijnheer de minister, wanneer zult u uiterlijk een antwoord geven op die 49 vragen van de Europese Commissie?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tijdens mijn voorzitterschap van deze commissie heb ik naar aanleiding

Stassen

van werkbezoeken aan de VRT en de VMMA, altijd gepleit voor een pax media. Onder het leiderschap van Bert De Graeve was dat niet echt mogelijk. Bij het aantreden van Tony Mary lukte dat wel. Hij heeft ervoor gezorgd dat de verhoudingen tussen de VMMA en de VRT genormaliseerd zijn. Dat is vandaag niet meer het geval en de vraag is dan ook hoe dat komt.

Zijn de strategische, bedrijfsmatige ontwikkelingen die de VRT wil doorvoeren daar de oorzaak van, of is de VRT gewoon veel te sterk geworden? De VRT presteert nu immers veel beter en heeft een veel betere strategische visie op de toekomst, waardoor de VMMA zich misschien in de hoek geduwd voelt.

De politiek moet zich houden aan de keuzes die zijn gemaakt door toenmalig minister Van Rompuy in 1995-1996, die daarin werd gesteund door nagenoeg het voltallige Vlaams Parlement. Daarbij werd bepaald dat de krijtlijnen zouden worden vastgelegd in twee decreten en dat de VRT vervolgens via een beheersovereenkomst zou kunnen voortwerken. Het kan toch niet de bedoeling zijn al die afspraken van toen op te blazen? Ik vind het eigenaardig dat sommige politici het de VRT-top kwalijk nemen dat die zich bezint over de toekomst van de VRT in een heel concurrentiële omgeving. Volgens mij zouden we moeten ingrijpen indien ze dat niet zouden doen. Het is natuurlijk evident dat de VRT daarbij een aantal afspraken moet nakomen, alsook dat daarover de nodige vragen worden gesteld. Ik heb echter de indruk dat het de VRT kwalijk wordt genomen dat ze zo sterk zijn en zich strategisch voorbereiden op nieuwe ontwikkelingen.

Ik maak me zorgen over de manier waarop de politiek omgaat met de VRT. Het lijkt me geen goede zaak dat deze commissie zich met de inhoud van de programma's gaat bezighouden. Als kijker mogen we daar een oordeel over hebben, maar niet als politicus. Dat is niet onze zaak, maar die van de VRT. We hebben immers destijds, toen de heer Van Rompuy minister van Media was, afgesproken dat de strategische keuzes worden vastgelegd in het decreet en in de beheersovereenkomst en dat de VRT binnen die krijtlijnen moet werken. Ook de volgende ministers van Media hebben zich daaraan gehouden. Ik pleit ervoor dat dat ook nu ge-

beurt en dat we ons dus niet gaan bezighouden met de inhoud van de programma's.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat we ons niet met de inhoud van de programma's moeten bemoeien.

Ook onze fractie ziet het belang van sport in. Het is een heel belangrijke maatschappelijke schakel die we een eerlijke kans willen geven binnen de mediawereld. Een onafhankelijke sportzender zou heel mooi zijn, vooral in een PPS-constructie, maar ik vrees dat dat op dit moment geen haalbare kaart is.

Toen Sporza opeens werd aangekondigd, waren we allemaal een beetje verbouwereerd. Ik herinner me dat een aantal collega's tijdens de plenaire vergadering aan toenmalig minister Keulen hebben gevraagd of dat zomaar allemaal kon. Hij heeft toen een heel acceptabel antwoord gegeven, namelijk dat hij volgens de normen van de beheersovereenkomst op dat moment, niet meteen kon ingrijpen, vooral omdat er volgens de VRT geen budgettaire gevolgen mee gepaard gingen.

Ik denk dat de meeste fracties erg gelukkig zouden zijn met een uitgebreid en gevarieerd sportaanbod op de televisie. Op een bepaald moment zat de VRT met een overaanbod aan sport omdat ze zulke goede deals hadden afgesloten. Ze wilden hun klassieke kanalen niet verstoren met dat overaanbod en hebben dan ook een proefexperiment gedaan met Sporza. De vraag is natuurlijk of we de rekening van dat Sporza-verhaal niet achteraf voorgeschoteld zullen krijgen. In principe zou het om een nuloperatie moeten gaan, maar we horen van alle kanten dat de VRT toch een hogere dotatie vraagt. Ik vraag me dan ook af wat de financiële consequenties daarvan zijn.

Tot slot wil ik ook pleiten voor veel meer transparantie, dit om te vermijden dat we nogmaals voor voldongen feiten worden geplaatst.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil even reageren op de opmerking van de heer Roegiers vandaag en het antwoord van minister Bourgeois gisteren, die

Marginet

ofwel het Sporza-dossier niet ten gronde kent, ofwel de waarheid niet volledig heeft verteld.

Als gewezen lid van de raad van bestuur van de VRT wil ik de feiten even op een rijtje zetten. Onder het strikte voorbehoud dat het om een tijdelijk gebeuren ging, werd de oprichting van Sporza eenparig goedgekeurd door de raad van bestuur van de VRT. Dat wij de enigen waren die achter Sporza stonden, is niet juist. Dat wij voorstander waren van een voortzetting van Sporza is even onjuist. Persoonlijke meningen en visies van al dan niet hevige sportliefhebbers zijn niet per se officiële partijstandpunten. Die standpunten evolueren trouwens mee met nieuwe situaties, nieuwe omstandigheden en nieuwe voorstellen.

Tijdens de vakantie heeft Aimé Van Hecke beslist verder te willen gaan met Sporza. Dat was dus geen beslissing van de raad van bestuur. Later heeft Tony Mary daar nog een schepje bovenop gedaan. Hij wilde het product Sporza op de markt brengen, verkopen, of eventueel samenwerken met een of ander tijdschrift. Geen van deze plannen is ooit in de raad van bestuur besproken, laat staan goedgekeurd.

De raad van bestuur stond wel volledig achter een tijdelijk net omdat anders de programmatie van zowel Ketnet als Canvas in de problemen zou zijn gekomen door het aanbod van zowel de Olympische Spelen, de Ronde van Frankrijk, het tennis, de Memorial Van Damme, enzovoort. De programmatie van de andere zenders was op dat ogenblik de grootste zorg.

Achteraf is er wel wat kritiek geweest op de sportzender. Ik veronderstel dat u die wel gelezen hebt. De pers heeft erover geschreven en er waren ook heel wat lezersbrieven. Er waren geen volledige rechten en daardoor is de VRT tekortgeschoten in het programma zelf. Er waren veel praatprogramma's tussendoor in plaats van rechtstreekse uitzendingen. Dat was misschien wel leuk voor de genodigden maar niet voor de kijkers. Dat heeft de VRT trouwens ook toegegeven.

De raad van bestuur heeft zich steeds objectief en constructief opgesteld zolang het ging over de oprichting van een tijdelijk sportnet, niets meer. Van meer is er trouwens nooit sprake geweest.

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mijnheer de voorzitter, ik ben verwonderd over een aantal zaken. We moeten ons niet bemoeien met de inhoud van programma's. Ik heb ook wel kritiek op de inhoud van de programma's van Sporza, niettegenstaande ik het prachtige programma's vind als ik zelf aanwezig ben.

Als we kiezen voor sport moeten ook de middelen beschikbaar zijn. Ik wil geen oordeel vellen over de VRT of VTM. Als een programma moet worden gemaakt over de Olympische Spelen, maar de middelen om de rechten te kopen zijn niet beschikbaar, ontstaat een verkapt praatprogramma. Mijnheer de minister, hierover moeten we goed nadenken. Als we het doen, moeten we ook de middelen ter beschikking stellen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, het is volgens mij van minder belang welke partij nu wel of niet achter Sporza staat. Een sportzender kan – graag zelfs –, maar het is de vraag op welke manier.

De financiële transparantie is heel belangrijk. We moeten weten hoeveel zo'n zender kost. Sport is belangrijk, maar we moeten weten op welke manier wordt omgesprongen met het geld van de belastingbetaler.

Bestaat de mogelijkheid om samen te werken met andere zenders, zodat we niet te maken hebben met woekerprijzen voor sportrechten? Met wat gezond verstand kunnen we op een goede manier samenwerken.

Politici moeten zich niet bemoeien met de inhoud. Creativiteit moeten we overlaten aan de producers, maar soms mag er wel wat worden bijgestuurd. Over andere zaken die met de VRT te maken hebben, kunnen we wel het debat voeren over de inhoud.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is een actueel debat, maar er wordt veel heisa gemaakt om niets. Op het moment van de publieke verklaringen van de heer Van Hecke

Bourgeois

op 3 augustus 2004 over het voortbestaan van Sporza, was ik voor korte tijd op vakantie, maar ik heb wel onmiddellijk gereageerd.

De raad van bestuur van de VRT gaf op 15 december 2003 unaniem zijn akkoord voor een eenmalig, tijdelijk initiatief. Dit gebeurde in het belang van de kijker, meer bepaald de kinderen. De redenering was dat de sportzomer van de eeuw ertoe zou leiden dat de kinder- en jeugdprogramma's op Ketnet permanent zouden moeten wijken voor sportuitzendingen.

Concreet waren er de jaarlijks terugkerende wielervedstrijden, en het ruime tennisaanbod. Bovendien had de openbare omroep de uitzendrechten verworven van het Europees Kampioenschap voetbal en de Olympische Spelen. Ten slotte waren er een reeks andere sporten die de openbare omroep traditiegetrouw uitzendt: motorcross, autosport en atletiek.

Het voortzetten van Sporza na 3 september werd intern binnen de VRT niet besproken. Een eventuele voortzetting zou ingaan tegen de beslissing van de raad van bestuur. Het argument voor de oprichting van Sporza, de sportzomer van de eeuw, is intussen immers niet meer van toepassing.

Het regeerakkoord stelt duidelijk: 'De VRT kan slechts overgaan tot de ontubbeling van haar tv- en radionetten, zowel analoog als digitaal, voor zover hiertoe voorafgaandelijk de beheersovereenkomst wordt aangepast.' Het voortzetten van Sporza is niet aan de orde. Ik heb ter zake ook nooit enig verzoek ontvangen en ook op de raad van bestuur is dergelijk verzoek nooit ter sprake gekomen. Dit standpunt heb ik ook meegedeeld aan de Vlaamse Regering op de ministerraad van 27 augustus 2004.

Eigenlijk is dit een interpellatie over een non-event. Er mag worden geïnterpelleerd over de verklaringen van de heer Van Hecke, maar er zit geen beslissing in de pijplijn. Dat wil ik beklemtonen. Er is zeker geen sprake van dat we voor voldongen feiten worden geplaatst.

Collega's, ik ga er altijd van uit dat overeenkomsten worden nageleefd. De vorige Vlaamse Regering en de raad van bestuur van de VRT hebben de

VRT toestemming gegeven voor de oprichting van het tijdelijke sportnet Sporza. Zij oordeelden dat er geen inbreuk werd gemaakt op de lopende beheersovereenkomst. Conform de afspraken werd Sporza als sportnet op 3 september 2004 stopgezet.

Er zijn geen plannen om gedurende de nog lopende overeenkomst dit tijdelijke experiment te herhalen. De VRT gebruikt, met toepassing van artikel 1, paragraaf 5 van de beheersovereenkomst, de naam Sporza nog wel voor de liveverslaggeving van sportevenementen op zijn radionetten, tijdens de programmatie van dergelijke verslaggeving op Canvas/Ketnet en voor de website sporza.net, een subsite van vrtnieuws.net.

Als antwoord op de derde en vierde vraag van de heer Verstrepen verwijs ik naar het regeerakkoord. Als wordt gesproken over het te voeren beleid, is het goed dat het regeerakkoord eens wordt nagelezen. Meest in het oog springend voor wat Sporza betreft, is dat de VRT in de toekomst slechts zal kunnen overgaan tot de ontubbeling van zijn tv- of radionetten voor zover hiertoe voorafgaandelijk de beheersovereenkomst wordt aangepast. De openbare opdracht van de VRT zal worden geëvalueerd, en dit vooraleer de nieuwe beheersovereenkomst wordt afgesloten.

De controle op de VRT zal worden versterkt voor wat betreft de financiële transparantie. Ik verwijs naar de commerciële activiteiten en de reclame-inkomsten. We zullen erover waken dat de plafonds inzake reclame-inkomsten strikt worden gerespecteerd. De terugstortingsmodaliteit zal worden geschrapt. Sponsoring op VRT-televisie zal worden beperkt tot evenementen. Een onafhankelijk orgaan zal toezien op het marktconform gedrag en de strikte naleving van de wetgeving op de reclamewerving, ook door de VRT.

Alle toezichts- en controleorganen zullen worden gegroepeerd binnen één nieuw toezichts- en controle-instituut met verschillende gespecialiseerde kamers. Dit instituut zal fungeren als enig en laagdrempelig meldpunt en als mediaregulator.

Openbare en particuliere radiozenders zullen technologisch en organisatorisch op dezelfde wijze worden behandeld. Particuliere initiatieven op audiovisueel vlak zullen alle kansen krijgen, zonder discriminatie.

Bourgeois

Deze voorstellen worden verder uitgewerkt in de beleidsnota Media die eind oktober wordt ingediend in het parlement. Het is evident dat de inhoud van het regeerakkoord waar nodig zal worden overgenomen in de beheersovereenkomst en in decreten.

Naar aanleiding van klachten over de lancering van Sporza, ontving de Vlaamse Regering via de permanente vertegenwoordiger van België bij de Europese Unie een verzoek om informatie vanwege de Europese Commissie, gedateerd op 25 augustus 2004. De Commissie vraagt binnen de 20 werkdagen een aantal inlichtingen te verstrekken, te rekenen vanaf de datum van de brief. Dit betekent dat de 49 gestelde vragen, waarvan sommige zeer detaillistisch en andere zeer breed werden geformuleerd, beantwoord moesten zijn vóór 22 september.

Mijnheer Verstrepen, ik wil erop wijzen dat het hier niet gaat over een soort multiple-choiceblad. Het zijn 49 zeer vergaande vragen, waarbij de hele VRT aan bod komt. Sporza vormt de kern, maar de vragen gaan ook over de VAR, de financiering van de VRT, de interactieve digitale tv en over de financiering van de openbare omroep.

Er werden in Europa al een aantal onderzoeken uitgevoerd. Het meest spectaculaire voorbeeld komt uit Denemarken, met een veroordeling tot terugbetaling tot gevolg. De Deense openbare omroep moest 84 miljoen euro terugbetalen, omdat werd geoordeeld dat er een overcompensatie was voor de financiering van de activiteiten die kaden binnen de openbare dienstverlening. Ook in Nederland werd een onderzoek gehouden. De Nederlandse overheid heeft op de vragen geantwoord, en de zaak is niet voortgezet. Ook in Italië en Spanje werden onderzoeken gehouden, zonder dat de klachten werden voortgezet.

Een degelijk onderbouwd antwoord formuleren binnen de gestelde termijn leek weinig realistisch. Onze vraag om uitstel is helemaal niet uitzonderlijk in het kader van onderzoeken over mededinging. Er zijn zelfs landen en deelstaten die niet antwoorden binnen de termijnen. Ik maak er een erezaak van dat wel te doen, maar ik wil wel een degelijk antwoord geven. De vraag werd ook geformuleerd tijdens de vakantieperiode, op een ogen-

blik dat de nieuwe Vlaamse Regering nog maar pas was samengesteld.

Voor het formuleren van een antwoord moet ook input worden gevraagd aan de voornaamste betrokken partij, de VRT. Het is een zelfstandige vennootschap van publiek recht, die beschikt over het overgrote deel van de informatie om op de vragen te antwoorden. De input van de VRT moet worden gecontroleerd door de administratie en de mensen van mijn kabinet. Daarna zal de politiek een antwoord formuleren.

De Vlaamse Regering verkoos een weloverwogen antwoord te formuleren, eerder dan een snel en minder doordacht antwoord. Vanuit dat standpunt was de vraag om uitstel perfect te verantwoorden. Een uitstel van 2 maanden werd gevraagd, maar niet verkregen. De Commissie verwacht uiterlijk op 3 november een antwoord op haar vragen, en niet voor 22 november zoals door ons gevraagd. We zullen de gestelde deadline respecteren. We hebben een antwoord op alle vragen zeer uitvoering besproken met de VRT. Volgende week werken we het antwoord af.

De heer Roegiers heeft een aantal beschouwingen gemaakt over de oorlog. Ook ik betreur de situatie, maar we kunnen mensen niet tot verzoening brengen. Als overheid kunnen we enkel zorgen voor een correct en evenwichtig kader. We kunnen enkel hopen op een gezonde concurrentie zonder oorlog. Sporza was nu de aanleiding, maar het gaat over een veel bredere problematiek.

De heren Roegiers en Decaluwe verwezen naar het voorstel een gezamenlijk sportnet op te starten. Ik weet dat de vorige minister van Media hierover een gesprek heeft gevoerd. Hier bestaat geen officieel verslag over, maar het gesprek heeft plaatsgevonden. Zowel de VRT als VTM hebben me bevestigd dat er geen akkoord over bestond. De commerciële zenders wilden niet ingaan op dit voorstel.

Ik heb de problematiek van het Europese mededingingsrecht, toegepast op de media, een beetje bestudeerd. Ik ben geen specialist, maar ook een PPS-constructie moet worden getoetst aan de Europese regels. Ik ben niet zeker dat dit zomaar mogelijk is.

Mijnheer Decaluwe, de VRT heeft altijd gezegd dat de kostprijs voor Sporza ongeveer 5 miljoen

Bourgeois

euro bedraagt. Ik heb hierover details opgevraagd, want dit maakt ook deel uit van de bevraging door Europa. Meer kan ik u daarover niet zeggen.

Mijnheer Stassen, u hebt een aantal beschouwingen gemaakt over de pax media. Ik ga daar niet op in. U zegt terecht dat we moeten nagaan hoe de politiek omgaat met de VRT. In de korte periode dat ik minister van Media ben, heb ik ervaren dat dit geen eenvoudige oefening is. We leven in een vrij land en we mogen allemaal een mening hebben over de inhoud van programma's, maar de politiek heeft zich daar niet mee te moeien en ik wil dat ook zo houden. Ik hoop dat iedereen hier die mening deelt. Het is de verdienste van het mini- en maxidecreet dat de politiek daar z'n handen vanaf moet houden. We moeten wel zorgen voor een regelgevend kader waarin alle actoren aan bod komen. We moeten ook zorgen voor een transparante financiering, wat een pijnpunt is bij de VRT. We zullen dat moeten proberen op te lossen.

Er is ook de Europese wetgeving waarvan het protocol door het DG Concurrentie veel strikter wordt toegepast dan vroeger. Het is geen Vlaamse bevoegdheid, maar ik hoop dat we op Europees niveau de kans krijgen om te debatteren over wat de publieke opdracht is van een publieke zender en de financiering ervan. Inzake commerciële activiteiten gelden de spelregels van mededinging. Als de VRT programma's verkoopt, dan is het bedrijf commercieel bezig. Ik benadruk dat dit juridisch een vrij ingewikkeld dossier is.

Mijnheer Marginet, ik ben de laatste om te zeggen dat de raad van bestuur geen unanieme beslissing heeft genomen. U zegt dat het standpunt van uw partij veranderd is omdat er een andere minister van Media is. Ik vind dat bijzonder eigenaardig. Ik prijs me wel gelukkig dat ik erin slaag om uw partij tot een standpuntwisseling te brengen, al zou ik wel liever hebben dat dit om inhoudelijke redenen was.

Mijnheer Dedecker, we zullen ons niet bemoeien met de inhoud. U vraagt of dit tot de opdracht van de VRT behoort en of we daar middelen voor moeten geven. De VRT kan en mag bieden op sportrechten. De VRT moet ook sportprogramma's verzorgen, want dat is ingeschreven in de beheersovereenkomst. Als u wilt dat dit veran-

dert, dan moet daar eerst een debat over komen.

Mijnheer Verstreken, u had het over creativiteit. Ik denk dat we hier allemaal creatief bezig zijn.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, uw antwoorden verheugen me. Hoe meer creativiteit, hoe liever. Als de andere collega's vinden dat ze moeten oordelen over hoe wij ons moeten gedragen, dat ze dat dan maar in hun bevriende kranten doen en niet in deze commissie.

De discussie over Sporza is inderdaad achterhaald en iedereen weet hoe dat komt. Dat ligt aan de traagheid waarmee hier wordt gewerkt. Het is inderdaad vervelend om te moeten praten na de feiten.

Mijnheer de minister, ik heb begrepen dat u werk wilt maken van de beloftes in het regeerakkoord en ik juich dat toe. Deze discussie gaat niet over Sporza en ook niet over de alliantie met Belgacom, maar over gemeenschapsgeld en concurrentievervalsing. Het maakt niet uit of het over Sporza gaat of een filmkanaal.

Het klopt inderdaad dat de politiek haar handen moet afhouden van inhoud, luister- en kijkcijfers. De vorige regeringen zijn in de fout gegaan door de VRT in een commerciële rol te dwingen door vast te leggen hoeveel percent marktaandeel de omroep moet halen. Het verleden heeft tot de huidige situatie geleid.

Dit debat gaat over concurrentievervalsing en hoe de VRT zich gedraagt. In tijden waarin het management in privé-bedrijven ter discussie staat, gaat de VRT in de fout wat betreft transparantie en eerlijkheid. Ik hoop dat u daar als een goede huisvader over zult waken en zult optreden. Het moet de VRT duidelijk worden dat we in 2004 leven en dat een dergelijke stijl van management met ons geld niet gewenst is.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik betreur uw standpunt inzake de pax media. U zegt dat u niet kunt verzoenen, maar ik vind dat een minimalistisch standpunt. Ik zou verwachten dat de Vlaamse Gemeenschap in het algemeen en de

Roegiers

minister van Media in het bijzonder zich opstelt als een verzoeningsfiguur en niet werkloos toekijkt. Dat lijkt me een beetje op schuldig verzuim, al is dat misschien wat sterk uitgedrukt. U hebt wel degelijk een rol te spelen in het herstellen van de pax media.

U twijfelt of een en ander wel zou kunnen voor Europa, en ik weet dat ook niet. Ik weet wel dat toen ik vorig jaar mijn idee lanceerde, ik meteen door de Participatiemaatschappij Vlaanderen ben gecontacteerd omdat ze vragende partij was om dit te onderzoeken. Ik denk dat ze een ideale bondgenoot is.

Wat betreft een eventuele beslissing inzake de verlenging van Sporza heb ik niets gelezen in de notulen van de Vlaamse Regering. U moet me verbeteren als dit toch zo zou zijn.

Het is belangrijk dat er een weloverwogen antwoord komt op de vragenlijst die Europa u heeft overgemaakt. U moet de verdediging van de VRT als openbare omroep en zijn taken erg ter harte nemen. Ik vraag u om dit binnen de Vlaamse Regering uitgebreid te bespreken. We moeten de openbare omroep niet laten verglijden naar een puur commerciële omroep. We steken er daarvoor te veel middelen en energie in.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De belastingbetaler heeft het recht om te weten wat Sporza exact heeft gekost. Er is op de raad van bestuur gezegd dat de kostprijs ongeveer 5 miljoen euro bedroeg. Maandag circuleerde er echter op de vergadering van de raad het gerucht dat het 600 miljoen frank zou hebben gekost, inclusief sportrechten. Het parlement heeft het recht te weten wat Sporza uiteindelijk heeft gekost. Ik kan daar misschien een schriftelijke vraag over indienen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, ik dank u voor het eerlijke en correcte antwoord op de vragen van de heer Verstrepen. De minister heeft met betrekking tot de raad van bestuur vandaag rechtgezet wat hij gisteren heeft beweerd tijdens de plenaire vergadering. Dat siert hem.

De heer Verstrepen vertelde gisteren en vandaag wel degelijk hetzelfde als ikzelf en dat is ook onze partijvisie. Dat wil ik duidelijk stellen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: In deze commissie zitten iets te veel mensen die rechtstreeks verbonden zijn geweest met de VRT. Dat zorgt ervoor dat een debat uit de hand kan lopen en ik maak me daar zorgen over.

De vraag is of corporate governance geïnterpreteerd moet worden zoals een aantal mensen dat hier doen. De rel rond Picanol had te maken met verloning en inzake de VRT is daarover duidelijkheid. De heer Mary heeft in de media al verklaard hoeveel hij verdient. Betekent corporate governance dat de discussie over strategische keuzes en de consequenties ervan, zoals de financiering en allianties, moet worden gevoerd met de aandeelhouders of de Vlaamse Gemeenschap? (*Rumoer*)

Mijnheer Decaluwe, ik heb in de commissie voor Economie de discussie over Gimvindus meege maakt tussen voormalig minister van Economie, de heer van Rompuy, en de heer De Gucht. De heer De Gucht wilde alles op tafel omdat het Vlaamse Gewest voor 100 percent eigenaar was. De minister argumenteerde echter dat dit niet kon omdat het ging over bedrijfsgegevens en een concurrentiële omgeving. Het is logisch dat de raad van bestuur van de VRT inzicht krijgt in een en ander. De vraag is echter of er in de raad van bestuur geen onderzееrs zitten die de informatie zouden gebruiken ten ongunste van het bedrijf. We moeten dan ook de vraag durven stellen op welke manier de principes van corporate governance moeten worden toegepast. De NV van publiek recht mag zichzelf niet in gevaar brengen.

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: Mijnheer de minister, we mogen geen appels met peren vergelijken. Ik ken iets van de materie. De rechten van Roland Garros, Wimbledon, de Olympische Spelen en van het Europees kampioenschap voetbal kunnen niet worden gekocht voor 200 miljoen frank.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: De heer Dedecker heeft gelijk. Hier worden appels met peren vergeleken.

De essentie van de zaak is dat de openbare omroep werkt met belastinggeld. Dan moet toch op zijn minst de raad van bestuur weten wat er gebeurt met dat geld. Dat is vandaag absoluut niet het geval. De strategische opties moeten worden genomen door een raad van bestuur en niet door twee of drie mensen.

Mijnheer Stassen, die decreten zijn opgesteld in een andere context en moeten dan ook af en toe worden geëvalueerd en desnoods worden bijgestuurd. Aangezien de openbare omroep werkt met belastinggeld, zou ik niet weten waarom die anders zou moeten worden behandeld dan Aquafin, de VHM of De Lijn. Uw partij heeft altijd inspraak gewild, mijnheer Stassen, en nu pleit u voor het omgekeerde. Daardoor neemt u de openbare omroep te veel in bescherming. Wij willen een sterke openbare omroep die op een correcte manier wordt gemanaged. De raad van bestuur en desnoods ook het Rekenhof moeten inzage krijgen in de dossiers. Ik weerleg dan ook wat Tony Mary in Knack heeft gezegd, want het Rekenhof heeft geen inzage in bepaalde contracten.

Cruciaal is dus dat de VRT werkt met belastinggeld. Als hij dat niet wil inzien, dan is mijn fractie niet bereid om een staat binnen de staat te blijven verdedigen. Belangrijk is ook dat de wet op de overheidsopdrachten ook van toepassing is op de openbare omroep. Tot op vandaag is dat in een aantal dossiers zeker niet het geval.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Het is een feit dat hier heel wat mensen aanwezig zijn die vroeger bij de VRT hebben gewerkt, waaronder ikzelf. Ik denk niet dat wij negatief staan tegenover een succesvolle VRT, integendeel. Doordat we het reilen en zeilen van de VRT kennen, worden we daar juist vaak op aangesproken door diegenen die daar nog werken.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik betreur de uitspraak van de heer Stassen wanneer hij zegt dat er een vertekend beeld zou kunnen ontstaan omdat in deze commissie een aantal ex-VRT'ers zitten. Ik

denk dat het alleen een verrijking kan zijn. Ik heb zeker niet de intentie om aan een afbraakpolitiek van de VRT te doen, integendeel. We moeten ons inzetten voor de VRT en voor heel het medialandschap.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Stassen, een binding met de VRT is zeker geen belemmering en geeft zeker geen vertekend beeld. Ik ben trouwens niet alleen ex-VRT'er, ik heb ook bij VT4, VTM en Liberty gewerkt.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verstrepen, ik ben blij dat u bevestigt dat uw interpellatie wat achterhaald is. De reden die u daarvoor geeft, is echter niet correct. Het regeerakkoord is terzake heel duidelijk en was al gesloten voor de heisa over het al dan niet voortzetten van Sporza begon.

U zegt ook dat het hier gaat om concurrentievervalsing. Ik durf dat niet te zeggen, dat laat ik voor uw rekening. Er is een onderzoek naar beweerde concurrentievervalsing. Ik stel voor dat we in dit onderzoek de nodige discretie en sereniteit in acht nemen en niet uitgaan van vooroordelen.

Mijnheer Roegiers, ik heb inderdaad gezegd dat het moeilijk zal zijn de spelers te verzoenen. Het regeerakkoord bevat alle nodige elementen om een oplossing te vinden. Daarmee kunnen heel wat angels worden getrokken uit de gespannen verhoudingen of uit de situatie van guerrilla of stellingenorlog, zoals u het hebt genoemd. De vraag is natuurlijk of daardoor ook mensen kunnen worden verzoend. De persoonlijke verhoudingen tussen de hoofdrolspelers laten heel wat te wensen over. De ervaring heeft me al geleerd dat het niet altijd makkelijk is om mensen opnieuw bij elkaar te brengen. Het is natuurlijk onze taak om een objectief regelgevend kader te creëren waarbinnen de openbare omroep en de privé-omroepen zich kunnen ontplooiën.

Wat de PPS betreft, is duidelijk dat de privé-omroepen daar niet in mee wensen te stappen. Ik heb dit standpunt trouwens meegedeeld aan de Vlaamse Regering tijdens de ministerraad van 27 augustus 2004.

Bourgeois

Wat de commerciële activiteiten van de openbare omroep betreft, is het regeerakkoord heel duidelijk.

Dan waren er nog een aantal vragen over transparantie, over de kostprijs van Sporza, over eventuele andere initiatieven en over de corporate governance. Mijnheer Decaluwe, ik heb de gegevens opgevraagd. De vraag is daarbij of we in detail kunnen ingaan op een aantal van die gegevens. De VRT houdt immers staande dat een aantal zaken geheim zijn omdat ze opereren in een heel concurrentiële omgeving. Ik kan me daar nu niet over uitspreken.

Corporate governance, en dan richt ik me tot de heer Stassen, gaat natuurlijk verder dan enkel de bekendmaking van het loon van de CEO. Als er effectief transparantie komt, hoe wordt daar dan mee omgegaan en wat kan en mag er dan worden bekendgemaakt? Momenteel bestaat er binnen de VRT geen evenwicht meer tussen de beslissingsorganen.

Mijnheer Marginet, ik neem niets terug van wat ik gisteren heb gezegd.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik wil enkel nog het zinnetje van gisteren herhalen uit de beheersovereenkomst van de VRT: 'De VRT voert voor de Vlaamse Gemeenschap de openbare-omroepopdracht uit.' En als de VRT daar dan op antwoordt: 'Als de aandeelhouders denken dat ze eigenaar zijn, dan is er een probleem', dan vrees ik dat er werk aan de winkel is inzake modern bestuur en eerlijke verhoudingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de buitenlandse inbeslagnames van de servers van Indymedia

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Bourgeois,

Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de buitenlandse inbeslagnames van de servers van Indymedia.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, mijn vraag gaat niet over een nieuwsmedium dat met overheidsgeld wordt gesubsidieerd of met grote privé-belangen werkt, maar op een onafhankelijke, maatschappijkritische manier aan journalistiek probeert te doen.

Op donderdag 7 oktober heeft het FBI beslag gelegd op de provider van Indymedia in Londen. Als gevolg daarvan werden ongeveer twintig sites van Indymedia, waaronder drie in Vlaanderen – die van Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen – getroffen. Tot op vandaag is onduidelijk waarom dat is gebeurd. De reden van de censuuractie is niet gekend. Naar verluidt zou het gebeurd zijn op vraag van Zwitserse en Italiaanse autoriteiten. De Italiaanse autoriteiten houden Indymedia al in de gaten sinds de G8-top in Genua.

Indymedia is een netwerk van onafhankelijke, alternatieve mediacollectieven dat ontstaan is tijdens de antiglobaliseringsprotesten tegen de WTO in Seattle in 1999. Vanaf dat ogenblik zijn er overal ter wereld, ook in Vlaanderen, onafhankelijke medianetwerken ontstaan die zich vooral opwerpen als kanaal voor de berichtgeving van de andersglobaliseringsbeweging.

Toeval of niet, maar het is een feit dat tijdens de week voor de inbeslagname van de servers, de andersglobaliseringsbeweging wereldwijd acties voerde, heel specifiek tegen fiscale paradijzen, tegen witwasoperaties, tegen fiscale fraude en tegen fiscale amnestie. We weten niet of dit misschien de aanleiding was voor de Zwitserse en Italiaanse autoriteiten om via het FBI de persvrijheid van Indymedia te beknotten. De officiële reden is immers nog steeds niet bekend.

De Internationale Federatie van Journalisten heeft zeer verontwaardigd gereageerd: 'We waren getuige van een onaanvaardbare en indringende internationale politieactie tegen een netwerk dat gespecialiseerd is in onafhankelijke journalistiek. De manier waarop dit gebeurt, ruikt meer naar intimidatie van legitiem journalistiek onderzoek dan misdaadbestrijding.'

Glorieux

Op 13 oktober werden de servers van een twintigtal Indymediawebsites terug aan de eigenaar bezorgd. Het motief van de inbeslagname is echter nog steeds onbekend. De getroffen sites proberen hun activiteiten te hervatten, maar dat is niet zo eenvoudig omdat de servers gehackt zijn.

Als die inbeslagname inderdaad het gevolg is van diverse antiterroriswetten die zijn ingeroepen na de aanslagen in New York, Madrid, enzovoort, dan toont dit vooral aan deze wetten zichzelf voor een groot deel in een schermzone van het legale/niet-legale bevinden. Daarnaast ondergraven ze mee onze democratische verworvenheden.

Het is überhaupt absurd dat sites van Indymedia als terroristisch worden bestempeld. Het gaat volgens mij enkel om een oneigenlijk gebruik van wetten tegen kritische, maar zeker geen criminele of terroristische activisten. Ook de Internationale Federatie van Journalisten heeft fel geprotesteerd tegen deze inbeslagname.

Mijnheer de minister, door de inbeslagname van de Indymedia-server in Londen worden ook een aantal sites in Vlaanderen getroffen. Aangezien u verantwoordelijk bent voor Media en Buitenlands Beleid, wil ik vragen of u opheldering wilt vragen bij de Zwitserse, Italiaanse en Amerikaanse autoriteiten over de reden van de inbeslagname van de servers van Indymedia. Dit is ook belangrijk in het kader van het vrijwaren van de persvrijheid van onafhankelijke media in Vlaanderen.

Mijnheer de minister, het behoort tot uw bevoegdheid te waken over de onafhankelijkheid en de persvrijheid. Als dit in het gedrang komt, moet u een poging ondernemen om de oorzaken en redenen te achterhalen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, in het regeerakkoord wordt veel belang gehecht aan de instandhouding van een pluriform medialandschap, met gewaarborgde toegang tot een divers en kwaliteitsvol aanbod. Binnen dit gevarieerde aanbod moet plaats zijn voor initiatieven van onafhankelijke journalistiek, zoals die van Indymedia. Ik zal alles in het werk stellen om de toegang tot zulk onafhankelijk informatieaanbod te maximaliseren.

De vrijheid van meningsuiting wordt grondwettelijk en in Europese en internationale grondrechtenverdragen beschermd. Ik heb me hier in een vorig leven actief voor ingezet door een initiatief voor de bescherming van het brongeheime.

Het verspreiden van onafhankelijke journalistieke bijdragen via elektronische informatie- en communicatienetwerken is in principe vrij. Door het decreet van 7 mei 2004 kan het verstrekken van zulke informatie op aanvraag in Vlaanderen niet meer aan voorafgaande machtigingen worden onderworpen.

Indymedia is een onafhankelijk informatienetwerk over andersglobalistische bewegingen, met wereldwijd een honderdtal lokale centra. Het beslag op de servers van een twintigtal websites van Indymedia te Londen door de Amerikaanse politiedienst FBI, heeft directe gevolgen voor de lokale Indymedia-websites in Oost- en West-Vlaanderen, Limburg en Antwerpen, en dus voor de Vlaamse gebruiker.

Vanuit die vaststelling – zelfs nu de servers opnieuw aan de eigenaar zijn overhandigd – lijkt het me niet meer dan logisch dat de betrokken autoriteiten de beweegredenen voor dit initiatief, de context en de achtergronden toelichten aan de Vlaamse overheid. Ik heb een brief klaar aan de Amerikaanse ambassade om mijn bezorgdheid te uiten en meer duidelijkheid te vragen.

De administratie heeft ondertussen contact genomen met de vereniging van journalisten. Ook zij volgt de zaak op.

Dit is het enige wat ik kan doen. Ik ben bevoegd voor Media, maar we hebben jammer genoeg niet alle bevoegdheden in handen. Wat wel tot mijn bevoegdheid behoort, wil ik uitputtend behandelen.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Door het schrijven van een brief doet u een poging om opheldering te vragen. De brief is ook een duidelijk signaal aan de autoriteiten van een ander land dat acties die impact hebben op persinitiatieven in andere landen niet zomaar kunnen.

Mijnheer de minister, ik feliciteer u met uw initiatief.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

- *De vergadering wordt geschorst om 11.26 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 11.36 uur.*

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de uitspraken van de minister betreffende het beleid van het Vlaams Audiovisueel Fonds en zijn pleidooi voor een trendbreuk inzake het filmbeleid

Interpellatie van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het audiovisueel beleid in Vlaanderen

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de recente uitspraken van de minister betreffende het Vlaamse filmbeleid

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Arckens tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de uitspraken van de minister betreffende het beleid van het Vlaams Audiovisueel Fonds en zijn pleidooi voor een trendbreuk inzake het filmbeleid, van de heer Stassen tot minister Anciaux, over het audiovisueel beleid in Vlaanderen en van de heer Decaluwe tot minister Anciaux, over de recente uitspraken van de minister betreffende het Vlaamse filmbeleid.

De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, via uw kabinetschef hebt u tijdens de vooropening van het Internationaal Filmfestival van Gent enkele kritische bedenkingen gemaakt over het beleid van het Vlaams Audiovisueel Fonds. Normaal had VAF-intendant Vander Taelen daar zijn beleidsnota moeten voorstellen, maar op uw aandringen werd dit uitgesteld.

Het VAF werd bij decreet opgericht en is pas in december 2002 echt van start gegaan. Het fonds heeft onder meer als taak het toekennen van financiële steun aan en het begeleiden van audiovisuele

creaties, het verlenen van beurzen, het ondersteunen van opleidingsinitiatieven en het steunen of oprichten van ateliers.

Mijnheer de minister, u hebt bedenkingen bij het feit dat het VAF veel middelen investeert in Vlaamse films die ‘variëren op de Amerikaanse massacultuur die al massaal aanwezig is in ons dagelijks leven’.

U wilt een trendbreuk en pleit voor een gerichter stimuleringsbeleid met meer gediversifieerde steunmaatregelen. De producenten moeten volgens u gerichter kiezen en de eigen culturele diversiteit verdient meer aandacht. U dacht luidop aan meer steun voor auteurs en producenten die risico's durven nemen. U verwijst naar andere kunstdisciplines en mensen die succesvol zijn zoals Anne Teresa De Keersmaeker – die Brussel als dansstad op de kaart heeft gezet –, Luc Perceval en Jan Fabre. Mijnheer de minister, u kondigt ook aan de bestedingsverplichtingen aan de omroepen te herbekijken. U wilt met de sector tegen 2006 een globaal plan opstellen.

Mijnheer de minister, volgens de sector hebt u zich met deze stellingname vergaloppeerd. U droomt, maar dit is dan ook een woord uit de titel van een van uw essays. Volgens VAF-intendant Vander Taelen doelt u op de ondersteuning door het VAF van publieksfilms als ‘De zaak Alzheimer’ en ‘Team Spirit’. De intendant wijst op de nog prille werking van het VAF en vraagt tijd en middelen om zich verder te kunnen bewijzen. Het VAF moet werken met het aanwezige talent en stelt dat ‘resultaten niet op bestelling komen’. De heer Vander Taelen heeft u uitgenodigd om te bekijken wat in de pijplijn zit, voor u kritiek geeft op de werking van het VAF.

Mijnheer de minister, in tegenstelling tot u ziet de heer Vander Taelen wel mogelijkheden van internationaal niveau en beloftevolle Vlaamse filmmakers. Hij hoopt dat op termijn de polarisering tussen de Vlaamse publieksfilm en de Vlaamse auteursfilm wordt overstegen. Hij blijft dan ook zijn tweesporenbeleid verdedigen.

In de pers zegt u dat het de bedoeling is een constructief debat op gang te brengen en dat uw uitspraken een uiting waren van het spanningsveld tussen een autonome instelling als het VAF en uw kabinet, dat de ‘verfondsing’ wil tegengaan.

Arckens

Door commentatoren uit de cultuursector wordt onomwonden gesteld dat autonome fondsen zoals het Vlaams Fonds voor de Letteren en het Vlaams Audiovisueel Fonds, met hun decretaal vastgelegde opdracht, uw integraal cultuurbeleid – wat altijd uw stokpaardje is geweest en waarmee u zich indertijd vereenzelvigde – in de weg staan. De parameters voor steun van het VAF worden bepaald in de beheersovereenkomst. Het VAF baseert zich op deze parameters, zonder dat de politiek zich hiermee inlaat.

Mijnheer de minister, wilt u met uw kritiek een schot voor de boeg geven? In het Vlaams regeerakkoord staat dat de regering de relatie met de culturele fondsen wil bijstellen via aangepaste beheersovereenkomsten en – indien nodig – decretale aanpassingen. Bent u van plan de beheersovereenkomst met het VAF aan te passen?

Mijnheer de minister, zowel u als het VAF willen meer privé-geld voor de filmsector. Uw beleidsnota moet hierover meer duidelijkheid brengen. Kunt u vandaag al een tipje van de sluier oplichten?

In het regeerakkoord staat dat de regering een culturele investeringsmaatschappij wil oprichten, waarvan de opbrengsten opnieuw geïnvesteerd worden in de cultuursector. De sector zit daar veel eerder op te wachten, dan op kritiek op het functioneren van het VAF. Een producent van 'De zaak Alzheimer' opperde dat er mogelijkheden schuilen in onder meer een maatregel die fiscale voordelen biedt voor bedrijven die investeren in audiovisuele projecten.

Mijnheer de minister, uw kritiek is merkwaardig. Voor u de Vlaamse Regering inruilde voor de federale, maakte u ophef met uw kritiek op de zogenaamde ascetische elite. Tijdens de bespreking van uw beleidsnota kunnen we het debat verder voeren over kunst in het algemeen en over het begrip culturele competentie, maar deze ascetische elite achtte zich volgens u te goed om voor haar kunstproductie een ruimer publiek te werven. U streefde toen naar meer cultuurparticipatie door te pleiten voor een breder cultuuraanbod. U wilde ook een erg commerciële film over de meisjesgroep K3 subsidiëren, tegen de wil in van de toenmalige filmcommissie. U gaf steun aan theatergezelschappen

die door de experts soms te licht werden bevonden, maar waarvan u dacht dat hun publieksvriendelijkheid het sociale weefsel bevorderde en de zogenaamde verzuring hielp bestrijden.

Mijnheer de minister, ik wil u ook nog eens confronteren met het memorandum van het VAF aan de Vlaamse Regering. Het VAF pleit voor meer financiële ademruimte voor de audiovisuele creatie in Vlaanderen, maar wil – gezien de budgettaire schaarste – een aantal alternatieve complementaire maatregelen voorstellen.

Het VAF doet vier voorstellen: een bijdrage van de omroepen – naar analogie met de Franse Gemeenschap – van 0,01 percent van het bruto regionaal product van Vlaanderen, wat zou resulteren in 500 voltijdse banen in de Vlaamse filmsector en 16,4 miljoen euro extra middelen; een nieuwe jaarlijkse heffing van bijvoorbeeld 2 euro op kabelabbonnementen, wat 5 miljoen euro en 150 voltijdse jobs kan opleveren; een minimale heffing op de huur en verkoop van dvd's en video's, wat 2,7 miljoen euro oplevert voor de productie van films en ten slotte een minieme heffing op elk verkocht bioscoop-ticket, wat voor 5 miljoen euro extra middelen zorgt. De combinatie van deze maatregelen levert volgens het VAF 29 miljoen euro extra middelen en 850 extra voltijdse jobs op.

Mijnheer de minister, kunt u toelichting geven bij uw kritiek op de werking van het VAF? Wat bedoelt u concreet met een trendbreuk voor de Vlaamse langspeelfilm en een gericht stimuleringsbeleid? Zijn uw uitspraken een voorbode van het in vraag stellen van bepaalde onderdelen van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het VAF? Hoe reageert u op het memorandum van het VAF aan de Vlaamse Regering, waarbij een aantal alternatieve en complementaire voorstellen worden gedaan om meer financiële ruimte te geven aan de audiovisuele creatie in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is niet mijn gewoonte om oude koeien uit de gracht te halen, maar deze keer doe ik het toch om de context van deze interpellatie te schetsen. Een minister die na twee jaar terugkeert binnen ongeveer dezelfde functie zou enige bescheidenheid aan de dag mogen leggen, reke-

Stassen

ning houdend met de manier waarop hij vertrokken is. Ik weet erg goed waarover ik praat. U bent vertrokken en hebt een aantal problemen achtergelaten die uw opvolger heeft moeten oplossen. Ik ben dat niet vergeten. Ik wil daar geen woorden meer aan vuil maken, maar enige bescheidenheid tegenover de sector zou wel op zijn plaats zijn.

Toen u de vorige keer minister was, hebt u een aantal beslissingen genomen inzake het VAF. U deed dat altijd omdat u dat moest doen. U was eigenlijk tegen een autonoom fonds, maar het Vlaams Parlement had daar nu eenmaal unaniem een decreet over goedgekeurd. U bent niet durven ingaan tegen die duidelijke keuze van het parlement en dat beïnvloedt nog steeds uw beleid ten aanzien van het VAF.

Ander element is de manier waarop het dossier van 'De zaak Alzheimer' is opgelost. Het had anders gekund indien er meer vertrouwen was geweest tussen uw kabinet en het VAF. Dat zal nog een staartje krijgen.

Het staat partijen vrij om dingen in hun verkiezingsprogramma te schrijven. Als echter een partij die bevoegd is voor cultuur zegt dat ze autonome fondsen wil afschaffen, dan geeft dat duidelijk de context aan. Het is nog steeds van te moeten. Mijnheer de minister, u moet duidelijk zijn. Ofwel schaft u het VAF af omdat u ertegen bent en u uw zin niet kunt doen, ofwel behoudt u het en dat met alle consequenties.

Het decreet legt een aantal lijnen vast. Daarnaast zijn er een beleidsplan en een beheersovereenkomst die dat verder uitwerken. Binnen die context kan het autonome fonds werken. Dat geldt voor het Fonds der Letteren en het VAF. De decreetgever heeft die keuze gemaakt in de periode 1995-1999 en dat werd bevestigd tijdens de vorige regeerperiode.

Als u daarmee niet akkoord gaat, dan moet u het decreet veranderen en een systeem uitwerken zoals we dat kennen in de sector van de podiumkunsten. Als u daar een meerderheid voor vindt, dan doet u dat maar. Ik ben er in elk geval tegen. U kunt echter niet blijven doen wat u nu doet, namelijk het beleid willen bepalen van een autonoom fonds, en dat is precies wat u uw kabinetschef hebt laten vertellen in Gent.

Mijnheer de minister, het is niet uw opdracht problemen te creëren waar er geen zijn, maar wel problemen op te lossen. Door de creatie van het autonome VAF zijn een hele reeks problemen in de sector opgelost. Het fonds werkt nog maar kort, maar er zijn niettemin een aantal zaken op de sporen gezet. U zegt daar snel één zinnetje over in de toespraak die u hebt laten voordragen in Gent. Er is op dit moment geen enkele reden om het VAF fundamenteel in vraag te stellen. U hebt misschien dat recht wel als minister, maar u creëert daarmee problemen waar er voordien geen waren. Er kunnen misschien een paar opmerkingen worden gemaakt over het fonds, maar het is nog veel te vroeg om al een oordeel te vellen. Uw mediaoptreden van na de toespraak in Gent, heeft meer vragen opgeroepen dan dat er antwoorden zijn gegeven. Waarom doet u dat? Stelt u gewoon graag dingen in vraag? Wat is uw bedoeling? De decretale context is nochtans duidelijk: het VAF is een autonoom fonds. De krijtlijnen liggen vast en uw beleid moet anders zijn dan bijvoorbeeld uw beleid ten opzichte van de kunstensector, waar een ander systeem geldt. U hebt een toon gezet die de audiovisuele sector niet verdient.

Mijnheer de minister, wat is uw houding ten aanzien van de autonome fondsen? Wilt u die behouden? Ik stel deze vraag niet pro forma, ik wil echt een antwoord horen. Als u daar positief op antwoordt, zult u zich dan houden aan het wettelijke kader en de beheersovereenkomst? Als u geen autonome fondsen wilt, welke organisatievorm stelt u dan voor? Welke initiatieven zult u nemen om dat decretaat te regelen? Ik hoop echt op duidelijke antwoorden. In de pers is verschenen dat u het beleidsplan van het VAF zelf wilt schrijven. Als dat klopt, dan is dat een heel straffe uitspraak. Hebt u dat echt gezegd? Wat is uw visie op het audiovisueel beleid? Als minister was u de vorige keer bevoegd voor de invulling van het VAF en de opmaak van de beheersovereenkomst. Wat is er ondertussen veranderd dat u tot andere inzichten bent gekomen die dan hebben geleid tot de toespraak in Gent?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me grotendeels aan bij de interpellatie van de heer Stassen. Uw kabinetschef heeft met zijn toespraak tijdens de opening van het Gentse Filmfestival de filmwereld in

Decaluwe

rep en roer gezet. De perscommentaren liegen er niet om. Ik hoop dat we niet terugkeren naar de periode 1995-1998, toen er in dit parlement om de drie weken een debat werd gehouden over een filmsubsidie die al dan niet werd toegekend. Ik heb toen met de heer Vanvelthoven als lid van de CD&V-sp·a-coalitie een decreet ingediend dat unaniem is goedgekeurd en sindsdien is het rustig geworden in de sector. De oprichting van het fonds en het afsluiten van de beheersovereenkomst zijn dan gebeurd in de volgende regeerperiode door een andere meerderheid. Dat bewijst nogmaals dat het hele parlement achter dit decreet stond.

Mijnheer de minister, ik wil geen nieuwe episode in de strijd tussen het fonds als autonome instelling en uw entourage die tegen verfondsing is en zelf wil beslissen. Dat is alvast de indruk die deze onbesuisde toespraak wekt. Ik verwijs ook naar de commentaar in De Standaard van de heer Reynebeau.

CD&V is van mening dat het regeerakkoord duidelijk is. De beheersovereenkomst die is afgesloten met het VAF, wordt integraal uitgevoerd. In de toekomst zal dan worden onderhandeld over een nieuwe beheersovereenkomst en dit moet gebeuren volgens de criteria die zijn vastgelegd in het decreet en de uitvoeringsbesluiten.

Het is merkwaardig dat er kritiek wordt gegeven op commerciële langspeelfilms. Toen u de vorige keer minister van Cultuur was, hebt u nochtans gepleit voor een film met K3, en dat met steun van de Vlaamse overheid. Nu komt net de commerciële film zwaar onder vuur te liggen, en dat is merkwaardig.

Mijnheer de minister, we hebben hier voor de verkiezing een hoorzitting gehad met het VAF over de beheersovereenkomst en het beleidsplan. Diverse leden hebben daar heel wat vragen over gesteld. Ik wil aanraden dat uw entourage het stuk 1665 terzake nogmaals grondig zou lezen en op basis daarvan een aantal conclusies zou trekken voor toekomstige bijstellingen.

Mijnheer de minister, alvorens die afspraken werden gemaakt, is er wellicht grondig over gedebatteerd op het kabinet en is er waarschijnlijk ook al een tussentijdse evaluatie gemaakt van de lopende

beheersovereenkomst met het VAF. Wat houdt die evaluatie concreet in? Als die evaluatie er is, op welke feiten en elementen ervan hebt u zich gebaseerd om bijzonder kritische vragen te stellen bij het huidige langspeelfilmbeleid? Welke wijzigingen wilt u in de toekomst in het kader van een nieuwe beheersovereenkomst vanaf 2006 aanbrengen? Indien er geen evaluatie was, wat was dan uw doel met het opnieuw op zijn kop zetten van de filmwereld door die toespraak?

Het mandaat van de leden van de raad van bestuur van het VAF kwam ten einde in de zomer van 2004. Artikel 16 van de statuten bepaalt dat de bestuurders worden aangesteld door de algemene vergadering, op voordracht van de Vlaamse Regering. Ik meen dat die voordracht nog steeds niet is gebeurd. Dat is merkwaardig. Die raad van bestuur moet belangrijke beslissingen nemen. Ook kan er discussie zijn over de rechtsgeldigheid van een aantal beslissingen als men niet zeker weet of de raad van bestuur nog een mandaat heeft. Daarover bestaat rechtspraak. Het lijkt me een daad van behoorlijk bestuur dat de Vlaamse Regering snel, correct en objectief die voordracht zou doen, zodat de raad van bestuur van het Vlaams Fonds rechtszekerheid heeft. Wanneer bent u van plan dit te doen?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook ik heb enkele opmerkingen. Ik dacht dat de kritiek die werd geuit niet gericht was op de algemene politiek die wordt gevoerd, maar op gemaakte keuzes. De langspeelfilm heeft, door het grote bereik, een meer commerciële inslag. Als ik u goed begrijp, vroeg u zich af of er terzake niet een trendbreuk moet komen.

Vooreerst rijst de vraag op basis van welke gegevens u nu reeds besluiten trekt inzake het al dan niet voldoende inspanningen leveren voor de Vlaamse auteursfilm. Het VAF is pas actief sinds eind 2002. Nog in april van dit jaar loofde uw voorganger de inspanningen van het werkjaar 2003, hoewel hij ook zei dat het nog veel te vroeg was voor een echte evaluatie. Die bedenking staat ook letterlijk in de door de Vlaamse Regering goedgekeurde beheersovereenkomst: 'Gelet op het feit dat audiovisuele producties meestal niet op korte termijn tot stand komen, maar er meerdere jaren kunnen verlopen tussen de conceptfase en

Van Dijk

het product, zal het Fonds een langetermijnstrategie uitwerken.' Dat is enigszins in tegenstrijd met een evaluatie op korte termijn.

Uw voorganger stelde in zijn verklaringen over het werkingsjaar 2003 dat het fonds de kans moet krijgen om zich te ontwikkelen. Hij pleitte – opvallend – ook voor het voortzetten van het beleid van het fonds met betrekking tot het ondersteunen van een diversiteit aan genres, weliswaar gekoppeld aan een gedifferentieerde subsidiëring. Hij keurde uitdrukkelijk ook de ondersteuning van de zogenaamde commerciële films door het fonds goed. Wat heet immers commercieel? Men vertelt me dat, op de filmproductie Koko Flanel van een aantal jaren geleden na, tot op heden geen enkele film zonder subsidiëring een winstgevend, dus commercieel, product is geweest.

Ik verwijs naar artikel 3 van het decreet van 13 april 1999. Daarin worden de doelstellingen van het fonds bepaald. Het artikel stelt dat het fonds bij de toekenning van subsidies aan audiovisuele producties rekening moet houden met criteria als kwaliteit en culturele uitstraling, maar ook met diversiteit en bereik. Dit laatste kan niet los worden gezien van het feit dat de toenmalige indieners van het voorstel van decreet uitdrukkelijk wilden dat het fonds bij het uitstippelen van zijn beleid ook oog zou hebben voor het economische aspect van de filmsector, en niet alleen voor het culturele aspect. Ik verwijs naar de parlementaire stukken terzake.

Zoals vorige sprekers stelden, verwijst het regeerakkoord uitdrukkelijk naar het economische aspect van de filmsector. Het formuleert de intentie van de Vlaamse meerderheid om dit te blijven ondersteunen, als onderdeel van de culturele economie. Ik dacht dat die passage bijna letterlijk in zowel het hoofdstuk inzake cultuurbeleid als in het hoofdstuk inzake economie te vinden is.

Los van de voorgaande overwegingen, meen ik dat het gevoerde tweesporenbeleid van het fonds inzake langspeelfilms, met evenwaardige aandacht voor zowel auteursfilms als publieksfilms, een goed en toekomstgericht beleid is. Vroeger had de Vlaamse film een slechte naam en liet het publiek hem links liggen. Nu wordt de Vlaamse film opnieuw positief geëvalueerd, zowel door pers als

door publiek. Het feit alleen al dat in 2003 meer dan 1 miljoen bioscooptickets werden verkocht voor Vlaamse films, is een hoopvol teken. Men mag niet vergeten dat dit een aanzet is om privépartners over de brug te krijgen. Een recente productie die commercieel een allesbehalve goede beurt maakte, is *Father Damien*. Daarmee was het vertrouwen van de privé-sector om te investeren in de Vlaamse film onder het nulpunt gedaald. Als men met dit tweesporenbeleid opnieuw meer belangstelling kan creëren, dan zullen ook de auteursfilms daarvan de vruchten moeten kunnen plukken.

Mijnheer de minister, ik ga mijn geformuleerde vragen niet herhalen. Ze zijn immers allemaal gesteld door de vorige sprekers. Het is nodig duidelijkheid te scheppen in deze zaak. Uw doelstelling om met uw verklaringen het debat te openen is alleszins bereikt.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik zal me niet laten verleiden tot een terugblik in het verleden wanneer het gaat over het filmbeleid. Maar ik wil even stilstaan bij een principiële kwestie. Ik wil een paar elementen aanhalen inzake bestuursontwikkeling in het kader van een beter bestuurlijk beleid en de terzake goedgekeurde decreten. Blijkbaar wordt een en ander in deze discussie immers in een zeer particuliere context gesitueerd, en niet in een algemene bestuurscontext.

Toen men in februari 2000 begon met het proces van een beter bestuurlijk beleid, zijn er een aantal heel belangrijke principes geformuleerd. Ik begrijp uiteraard heel goed dat het bestaande decretale kader, onder meer dat van het VAF, daarmee nog niet helemaal in overeenstemming is gebracht, maar toch.

In de memorie van toelichting bij het kaderdecreet inzake een beter bestuurlijk beleid staan als krachtlijnen opgenomen: het primaat van de politiek, het toespitsen van de taakstelling van de huidige departementen van het ministerie op beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie en het onderbrengen van beleidsuitvoerende taken in verzelfstandigde overheidsagentschappen, al dan niet extern verzelfstandigd. In hoofdstuk 2 staat onder meer: 'Een consistent verzelfstandigingsbeleid,

Caron

waarbij een generiek onderscheid wordt gemaakt tussen taken die volledig onder de instructies van de minister moeten worden verricht door departementen, waar de belangrijkste beleidsvormende taken worden uitgevoerd, en anderzijds uitvoerende taken, accentueert de politieke verantwoordelijkheid voor de beleidstaken en ondersteunt het primaat van de politiek.' In hetzelfde hoofdstuk staat ook dat extern verzelfstandigde agentschappen autonoom moeten kunnen beslissen, en niet onder het hiërarchische gezag van de minister staan. Beleidsmatig blijft de minister evenwel de eindverantwoordelijke.

Er worden een aantal zaken verder gespecificeerd. Zo staat er bijvoorbeeld: 'De raden van bestuur van de extern verzelfstandigde agentschappen hebben een ruime informatieplicht over de uitvoering van de overheidstaak, niet alleen aan de minister, maar ook aan het parlement en aan de burger.' Ook staat er: 'Inzake de sturings-, opvolgings- en toezichtsmechanismen en -verantwoordelijkheid treedt de minister, zoals reeds vermeld, veeleer op als regisseur dan als controleur. Deze regisseursfunctie sluit niet uit dat de minister moet kunnen ingrijpen in een extern verzelfstandigd agentschap.'

In de loop van het BBB-proces is er een onderscheid gemaakt tussen twee fasen. In een eerste fase werden een aantal agentschappen en departementen geregeld. Dat gebeurde onder meer via decreten in de voorbije twee zittingsjaren. Een aantal zaken zijn niet gebeurd. Als u de documenten van de bijzondere commissarissen raadpleegt, documenten die toegankelijk zijn, dan zult u merken dat een aantal instellingen naar de tweede fase zijn verwezen, niet omdat er niets mee moet gebeuren, maar omdat het gaat over bestaande juridische structuren die in die tweede fase moeten worden geregeld. Daarbij wordt heel uitdrukkelijk het VAF genoemd. Als ik de geest van het beter bestuurlijk beleid toepas op de positie van een fonds in Vlaanderen, dan is het logisch dat we te maken hebben met een verzelfstandigd agentschap, intern of extern. Conform de BBB-principes staat zo'n agentschap in voor de beleidsuitvoering. Dat gebeurt door, op basis van een decretaal kader, een beheersovereenkomst af te sluiten met de regering, waarover men kan worden ondervraagd in het parlement. Mijnheer de minister, hoe zult u deze principes toepassen op het filmbeleid?

De voorzitter: Ik wil ook heel kort iets zeggen. Er werd hier immers verwezen naar wat hier tijdens de vorige zittingsperiode is gezegd over de fondsen. Ik vind dat in de culturele sector de verfondsing helemaal niet hoefde. Maar die fondsen zijn er. Ik blijf terzake bij mijn standpunt, dat ik op het einde van de vorige zittingsperiode heb geuit in de plenaire vergadering: die fondsen zijn er, en we moeten ze de kans geven om te functioneren.

We hebben zo alle mogelijke tekortkomingen verholpen die er waren aan het Vlaams Fonds voor de Letteren. We hebben daar nog geen evaluatie van. We kennen de gevolgen van die wijzigingen nog niet, daar die zeer recent zijn. Ik vind de discussie over het VAF wat vreemd in het licht van de discussie die we hier een uur of twee geleden hebben gevoerd. Toen vond men dat de VRT veel te autonoom is en dat daar dringend iets aan moet gebeuren, maar in het geval van het VAF wordt een iets andere houding aangenomen.

Mijn stelling is: als dat fonds tekortkomingen heeft, dan moet dat worden verholpen, zij het door een decretale ingreep, zoals bij het Vlaams Fonds voor de Letteren, zij het door de nieuwe beheersovereenkomst. Het is helemaal niet mijn bedoeling om het VAF het leven onmogelijk te maken. Ik denk dat we het daarover eens zijn.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het verheugt me altijd als ik een en ander kan verduidelijken in deze commissie en dit parlement. Maar u begrijpt dat ik vooral in dit geval gelukkig ben omdat ik de mogelijkheid heb correct weer te geven wat er gebeurd en gezegd is. Mijnheer de voorzitter, ik zal u de toespraak die mijn kabinetschef hield in mijn naam overhandigen, ten behoeve van de leden. Ik heb immers de indruk dat niet iedereen die tekst heeft bekeken. Het ware nuttig dat men een aantal uitspraken baseert op de feiten.

Van kindsbeen af ben ik in mijn leven heel vaak gestraft geweest. Heel vaak was dit ook terecht. Ik had er helemaal geen probleem mee om dat vaak ook uit te lokken. Ik heb absoluut geen probleem met een debat, integendeel. Maar ik zou graag hebben dat het debat dat we trachten uit te lokken over de kern van de zaak gaat. Als kind had ik het er steeds moeilijk mee te worden gestraft voor iets

Anciaux

wat ik niet had gedaan. Vandaag heb ik het daar nog moeilijk mee. Ik zal trachten heel duidelijk aan te geven waarover het mijns inziens gaat.

Ik heb inderdaad tijdens de vooropening van het Filmfestival in Gent enkele kritische vragen gesteld over het beleid van het Vlaams Audiovisueel Fonds. Ik vind sommige reacties echter vreemd. Niet omdat ze kritisch zijn: wie kritische vragen stelt, moet kritische reacties verdragen. Maar wel omdat er een tegenstelling mee wordt gesuggereerd waarvan u weet dat deze bij mij niet bestaat. Men doet alsof net ik geen oog zou hebben voor de publieksfilm, alsof ik een cultuurbeleid wil voeren dat enkel op bepaalde segmenten is gericht.

Enkele jaren geleden wakkerde ik het participatiedebat aan, door middel van enkele kritische vragen in de Vooruit. Vandaag wakker ik graag het diversiteitsdebat aan: hoe kunnen we een zo divers mogelijk cultuurpalet op een zo correct mogelijke manier ondersteunen? Het regeerakkoord wil actief op zoek gaan naar meer manieren waarop creativiteit kan worden aangemoedigd. Ook in de beleidsnota die ik volgende week indien, zal ik hierop uitgebreid ingaan.

De toespraak tijdens het Filmfestival accentueert één invalshoek van dit nieuwe verhaal. Het gaat dus niet over de kunstenaars, niet over de producenten en niet over het publiek. Het gaat niet over de publieksfilm. Het gaat niet over 'De zaak Alzheimer'. Ik vind dit, tussen haakjes, een voortreffelijke film. Ik ben blij dat er 750.000 mensen naar gingen kijken en hoop dat er in Vlaanderen nog zulke films komen.

Het gaat over niets anders dan een eerlijke zoektocht naar de manieren waarop cultuur in al haar facetten kan worden ondersteund. De filmsector is in dit verband zowel een voorloper als een erg broze culturele sector. Ik hoop echter in de komende periode, onder meer samen met het VAF, terzake forse stappen vooruit te kunnen zetten. Op één been kan de film inderdaad niet staan. Er is een economische en een culturele pijler, elk met zijn eigen wetmatigheden en zijn eigen mogelijkheden. Mijn kritische vragen wijzen op het feit dat ik zoek naar een goed evenwicht tussen beide benaderingen. Ik licht dit graag toe, maar sta me toe eerst de algemene problematiek te schetsen.

Van alle vormen van culturele creatie is de productie van bioscoopfilms de enige die uitsluitend wordt gerealiseerd door privé-initiatief en dus door de culturele industrie. Bovendien is geen enkele kunstvorm zo kapitaalintensief. De bioscoopfilm is derhalve een cultuurproduct met een zeer ruime economische component, en hij is onderhevig aan de economische wetmatigheden. De bioscoopfilm in Vlaanderen, maar ongetwijfeld ook in andere Europese landen, is onderworpen aan een sterke concurrentie vanwege andere producerende landen, waar deze industrie sterk ontwikkeld is, waar enorme budgetten worden besteed en waar veel geld wordt uitgegeven aan research en marketing. Denken we maar aan de Amerikaanse film, met zijn overweldigend aanbod op de internationale markt. Daartegenover staat dat de Vlaamse markt van potentiële bioscoopbezoekers een kleine markt is of, in economische termen, een beperkte vraag kent. Men zal alvast begrijpen dat opereren op een markt met een breed concurrentieel aanbod en een zeer beperkte vraag, voor om het even welke producent van om het even welk product een moeilijke opgave is, en dat de privé-risicokapitaalverschaffing voor deze producten niet vanzelfsprekend is. Bovendien legt een dwingende Europese regelgeving, die concurrentievervalsing wil tegengaan, beperkingen op aan de kapitaalverschaffing door de overheid, met name een maximum van 50 percent. Van deze regel wordt wel afgeweken voor kleine cultuurgemeenschappen, maar dan ook slechts in de mate dat het cultuureigen producten betreft. Dat kan gaan tot 75 percent voor auteursfilm, jeugdfilm, debuutfilm en lowbudget film.

Succes is nooit op voorhand gegarandeerd. Wanneer men de kosten- en opbrengstenplaatjes van de Vlaamse bioscoopfilm naast elkaar legt, komt men tot volgend besluit. Het kostenbudget ligt tussen de 1 à 1,5 miljoen euro en gaat soms tot 2 miljoen euro of meer. De opbrengst, echter, van de producent op een bioscoopticket van 7 euro bedraagt, na de betaling van taksen, van de distributeur en de zaalexploitant, gemiddeld slechts 1 à 1,4 euro. Dit betekent dat hij bijna evenveel bezoekers moet hebben als het bedrag van het risicokapitaal dat hij moet terugverdienen. Ik laat hier voor de eenvoud wel andere opbrengsten buiten beschouwing, zoals die van dvd's of merchandising, hoewel die soms substantieel zijn.

In 1999/2000 en 2001 werden 17 films gesubsidieerd, waarvan het Vlaamse financieringsaandeel

Anciaux

boven de 750.000 euro lag, en soms ver daarboven. Daarvan haalden 9 films geen 50.000 toeschouwers. Slechts 2 ervan haalden er meer dan 200.000, namelijk 'Pauline & Paulette' en 'Plop'. Slechts één enkele haalde ongeveer 400.000 toeschouwers, namelijk 'Team Spirit I'. Zet deze kijkcijfers om in euro en vergelijk de opbrengst met de kosten. De conclusie van dit alles is dat de Vlaamse productie van bioscoopfilm, met relatief kleine budgetten, met een sterke concurrentie aan aanbodzijde, met een kleine thuismarkt aan vraagzijde, met een zeer beperkte zaalopbrengst én met een door Europa beperkte overheidsfinanciering, als een economisch zeer moeilijke en risicovolle sector kan worden bestempeld.

De manifeste onderkapitalisatie van de sector, de onderfinanciering van projecten, maar ook de kwaliteit ervan en het veelal geringe publieksbereik maakten dat zowel de productiesector als de culturelen in de filmsector het subsidiebeleid van de overheid hekelden. Er gingen derhalve stemmen op om de overheidsfinanciering en de ondersteuning van de productie van langspeelfilms aan een autonoom fonds toe te vertrouwen, met de bedoeling - meen ik - dat dan zowel de financiering als de kwaliteit en het publieksbereik van de Vlaamse film zouden verbeteren. Dat autonoom fonds, het VAF, werd dan ook opgericht en bijna tegelijkertijd kwam het filmbeleid onder de bevoegdheid van de cultuuroverheid.

Het oprichtingsdecreet van het VAF benadrukt de autonomie ervan, maar ook dat de opdracht in een beheersovereenkomst wordt vastgelegd en dat bijgevolg de autonomie beperkt blijft tot de uitvoering van de beleidsopties, die door de politiek verantwoordelijke overheid worden bepaald. Dat vergeet men wel eens. Het VAF is dus zowel autonoom als beleidsuitvoerend. De doelstellingen in de beheersovereenkomst hebben het over het stimuleren van de onafhankelijke audiovisuele productie en auteurscreatie, over het creëren van een nieuwe dynamiek, over het vergroten van de band met het publiek en over originele en nieuwe creaties kansen geven. De beheersovereenkomst stelt ook het volgende: 'De finaliteit blijft daarbij steeds het verwerven van een kwaliteitsimago voor de Vlaamse audiovisuele creaties naar inhoud en naar vorm, dat zowel binnen- als buitenlandse waardering en uitstraling geniet.' Ook in een eer-

ste persconferentie zei het VAF dat het op de eerste plaats streeft naar sterke, eigenzinnige auteursfilms, persoonlijke én toegankelijke films, die thema's behandelen die universeel herkenbaar zijn en die worden gemaakt met een publiek voor ogen. Of beter: publieksgerichte auteurscinema.

Kortom, ik meen dat de overheid en het VAF op dezelfde golflengte zitten en dus partners zijn om dit samen waar te maken. Laat me duidelijk stellen dat het VAF een degelijke organisatie is, waarvan de toegankelijkheid en efficiëntie buiten kijf staan. Ik heb dit net zo zeer benadrukt en niet in een onnozel zinnetje, zoals wordt gezegd. Die degelijkheid merk ik zeker ook aan de steun aan documentaire, kortfilm en experimentele media en aan de scenariosteun. Daar krijgt jong talent inderdaad alle kansen.

Inzake de ondersteuning van de langspeelfilm ben ik niet even zeker of de culturele en de economische pijler voldoende in evenwicht zijn met elkaar. Ik pleit dan ook voor een evaluatie van de uitgangspunten en voor duidelijke keuzes. Ik doe dit met vragen, vooral ook om antwoorden te krijgen. Ik spreek, wellicht een beetje geforceerd, over een trendbreuk met het verleden - en daarmee bedoel ik de door iedereen zo gewenste trendbreuk met het verleden van vóór het VAF. Ik kan daar velen onder jullie over citeren.

Weinigen weten precies waar de scheidingslijn ligt. Om dat duidelijk te stellen, som ik de zes in hoofdzaak Vlaamse langspeelfilms op waaraan het VAF tot nu toe productiesteun heeft toegekend, en geef ik ook even hun productiebudget. Er is 'De steen der hulp' van Bavo Defurne, met een productiebudget van 2 miljoen euro. Er is 'The Wedding Party' van Dominique Deruddere, met een productiebudget van 6,7 miljoen euro. Er is 'Een ander zijn geluk' van Fien Troch, met een productiebudget van 1,8 miljoen euro. Er is 'Confituur' van Lieven De Brauwier, met een productiebudget van 3 miljoen euro. Er is 'De zusjes Kriegel' van Dirk Beliën, met een productiebudget van 1,5 miljoen euro. Ten slotte is er 'Team Spirit II' van Jan Verheyen, met een productiebudget van 1,4 miljoen euro.

Over de selectie van de andere films waar na de toespraak in Gent naar werd verwezen in de vragen en in de kranten - 'De zaak Alzheimer' of 'Anyway the wind blows' - heeft niet het VAF be-

Anciaux

slist, maar het vroegere Fonds Film in Vlaanderen. Een en ander heeft dan ook niets te maken met de vragen die ik stelde. Ik citeer een aantal krantentitels van de volgende dag: 'Dit is een oorlogsverklaring aan de publieksfilm', en 'Ongetwijfeld doelt Anciaux daarmee onder meer op de forse ondersteuning van De zaak Alzheimer'. De toon was dan ook gezet.

Ik heb dat niet gezegd en dat was ook niet tussen de regels te lezen. Als voorbeeld zal ik u beschrijven hoe 'Anyway the wind blows' van Tom Barman door het Fonds Film in Vlaanderen werd ondersteund. Het productiebudget beliep 2 miljoen euro waarvan ongeveer 1,5 miljoen euro Vlaams was. De eigen inbreng van de producent en de makers bedroeg 320.000 euro. Zij slaagden er bovendien in om bijna 200.000 euro privé-risicokapitaal aan te trekken, wat uitzonderlijk is. Nochtans kregen zij de standaardbehandeling van 620.000 euro productiesteun. Met ongeveer 75.000 bezoekers - wat succesvol is voor het genre - en de toen nog bestaande automatische premie op de zaalontvangsten, bleven de makers en de privé-investeerders met een behoorlijk verlies achter. Tom Barman werd nochtans door iedereen geroemd als de maker van een vernieuwende auteursfilm. De vraag is natuurlijk of een volgende film de producenten en privé-investeerders nog zal kunnen bekoren.

Deze aanpak kreeg terecht kritiek, en onder meer daarom werd het VAF opgericht. Het zou jammer zijn mocht het VAF dezelfde weg zou opgaan, waardoor beloftevolle filmmakers onvoldoende kansen krijgen om door te breken. Vijf van de zes door het VAF ondersteunde films kregen immers precies hetzelfde steunbedrag van 625.000 euro toegewezen. Dit lijkt mij geen gericht stimuleringsbeleid van de auteursfilm.

Het VAF gaat uit van de economische stelregel dat elk project precies dezelfde steun moet krijgen om geen concurrentievervalsing te creëren. Daardoor zou de subsidiëring objectief blijven. Ik kan dat begrijpen vanuit een economisch standpunt, maar niet vanuit een cultureel standpunt. Cultuursubsidies zijn immers nooit uniform of louter objectief. Wij ondersteunen elk muziekproject ook niet op dezelfde wijze. Daarom vraag ik om deze steunpolitiek samen met het VAF te kunnen evalueren. Ik pleit dus voor een ondersteuning op maat, met een

aangepaste mix van bestaande en nieuwe steunmaatregelen en met gedifferentieerde bedragen, op basis van de prioriteit en het belang dat aan het project wordt toegekend, de mogelijkheid om privé-investeerders aan te trekken, het doelpubliek en de gerichtheid naar een internationaal publiek. Blijkbaar kan een film economisch maar succesvol zijn als er ook een internationale doorbraak is. Misschien moeten we ambitieuzer zijn en ook daarop inzetten.

Dit vereist een grondige discussie over de hoogte van de productiebudgetten, een onderzoek naar steunmaatregelen voor marketing en promotie - heel belangrijk voor de bioscoopfilm - en naar initiatieven om een oplossing te vinden voor de hoge kost van de distributie en de zaalvertoning voor de Vlaamse film. We moeten ook intensiever zoeken naar bijkomende middelen. Zolang er immers geen bijkomende initiatieven worden genomen, zal het VAF tussen hamer en aambeeld blijven zitten.

Met de middelen van Cultuur kunnen onmogelijk alle problemen van die sector worden opgelost. We moeten stappen ondernemen om vanuit het economisch belang van de sector en van de tewerkstelling, bijkomende financieringsbronnen te zoeken voor de filmsector, de mogelijke oprichting van een gemengd investeringsfonds onderzoeken en flankerende maatregelen bedenken. Ik zal in dit verband de nodige contacten leggen met mijn collega's van Economie en Werk.

Ik wil ook even duidelijkheid scheppen over de K3-affaire. Ten eerste is er geen euro betaald. Ten tweede wilden wij een eerste vorm van deelname in de winstparticipatie. Op basis van dat principe is er een gesprek geweest waaruit bleek dat de filmmakers niet langer geïnteresseerd waren.

Voor al deze nieuwe beslissingen moeten we niet over één nacht ijs gaan. Zo treed ik de aanbevelingen van de studie die het VAF heeft besteld, om een soort nieuwe belastingen in te voeren, te betalen door de bioscoopbezoekers, de kabelabonnees en de kopers van dvd's, niet bij. Daarmee straffen we de consument van audiovisuele cultuur omdat hij consumeert en de bioscoopbezoeker omdat hij naar de bioscoop gaat. Bovendien zijn de bioscoopbezoekers en dvd-kopers vooral jongeren. Sommige experts betwisten overigens de juistheid van de in de studie genoemde effecten op de werkgelegenheid en de overheidsfinanciën.

Anciaux

Een bijdrage van de omroepen zou wel kunnen worden verantwoord, maar dan is wel enige logica vereist. Het VAF wordt nu verplicht – en dat was niet mijn beslissing – om jaarlijks 2,5 miljoen euro te besteden aan televisieproducten en dit evenredig gespreid over de omroepen. Een bijdrage van de omroepen wordt dan algaauw een vestzak-broekzakoperatie.

Wat de omroepen betreft, pleit ik voor het opheffen van de absolute bestedingsverplichting van het VAF en de verplichte evenredige verdeling ervan onder de omroepen. Dit zou immers veel op een vaste overheidsfinanciering van de omroepen lijken. Voor de VRT zou dit specifiek op een bijkomende overheidsfinanciering neerkomen. Ik vind dat het VAF het maken van televisiefilms moet ondersteunen, maar dit mag niet onder de bestaande, dwingende vorm gebeuren. Dit moet trouwens samen gebeuren met een ondersteuning van bioscoopfilms, documentaires en kortfilms door de openbare omroep. Deze ondersteuning kan gebeuren door middel van coproducties, van promotie, van uitzendingen, enzovoorts. Hoewel bepaalde mensen me van een ander standpunt hebben trachten te overtuigen, zullen deze fondsen worden behouden. Ik zal de consequenties van die keuze dragen.

Dit betekent uiteraard niet dat ik niet op de correcte uitvoering van de beheersovereenkomst moet toezien. Dit is tenslotte mijn opdracht. De onderhandelingen over de bestaande beheersovereenkomst zijn gevoerd in de periode dat ik minister van Cultuur was. De overeenkomst is evenwel pas een half jaar nadien ondertekend. Gedurende die periode is nog heel wat aan de tekst veranderd. Over die wijzigingen hoef ik me hier niet uit te spreken. Aangezien de beheersovereenkomst op dit ogenblik blijkbaar niet duidelijk genoeg is, zullen we ze op het daartoe voorziene ogenblik bijstellen.

Ik beschouw het VAF als mijn partner. Ik ben niet van plan het beleidsplan voor de sector op mijn eentje te schrijven. Voor iemand me kan verwijten mijn verantwoordelijkheid niet te nemen, wil ik hier opmerken dat het opmaken van een beleidsplan en het bepalen van een beleidsvisie wel degelijk onder de politieke verantwoordelijkheid van een minister vallen.

Dat ik dit alles niet in mijn eentje wil doen, blijkt uit mijn toespraak. Ik heb een oproep gedaan om samen met het VAF en met een ruime vertegenwoordiging uit de sector overleg te plegen en een actieplan te formuleren. We mogen overigens niet uit het oog verliezen dat een ruime vertegenwoordiging uit de sector niet per definitie identiek is aan het VAF. Dit overleg en dat actieplan moeten uitmonden in een nieuwe beheersovereenkomst, die op 1 januari 2006 in werking zal treden.

Het spreekt voor zich dat ik het actieplan 2004-2006 van het VAF niet zonder meer heb gevalideerd. Ik heb de tijd genomen dit plan grondig te lezen en de inhoud met anderen te bespreken.

Voor ik het vergeet, wil ik nog even het bericht in de pers bevestigen dat ik spoedig de nodige initiatieven zal nemen om de raad van bestuur van het VAF te vervangen.

Omwille van de punten die ik net heb opgesomd, ben ik van mening dat ik tijdens mijn toespraak pertinente vragen heb gesteld. Ik heb hieraan toegevoegd dat ik deze vragen niet onmiddellijk kan of wil beantwoorden. Ik heb de hele sector uitgenodigd om hier samen over na te denken. Aan de reacties op mijn toespraak te oordelen, zijn mijn vragen wel degelijk pertinent. Ik hoop dat de discussie over mogelijke antwoorden op een serene wijze zal kunnen gebeuren. Niettegenstaande de mening die bepaalde mensen op dit vlak zijn toegedaan, draag ik deze sector een warm hart toe.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, ik zou u willen bedanken voor uw zeer omstandig antwoord. Uw antwoord geeft een heel ander beeld op uw visie dan de losse flodders die in de pers zijn verschenen. Ik zal de tekst van de toespraak die u in Gent hebt gehouden ernstig lezen. Ik ben tevens van plan het antwoord dat u op deze interpellaties hebt gegeven ernstig te herlezen. Deze rijke teksten bieden me een heel ander beeld dan al wat in de pers is verschenen.

Toch vraag ik me nog iets af. Klopt mijn indruk dat u graag ideetjes in de pers lanceert? U hebt onder meer naar Lars von Trier verwezen. Dit is niet onschuldig.

Minister Bert Anciaux: Maar dat is eigenlijk wat ik wil. Ik wil filmmakers zoals Lars von Trier vinden. Ik ben ervan overtuigd dat die te vinden zijn.

Het klopt wel dat ik niet van windstiltes houd.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, tijdens uw toespraak te Gent hebt u de indruk gewekt op een highbrow cultuurbeleid aan te sturen. Het antwoord dat u vandaag hebt gegeven, gaat eerder in de richting van een zeer breed en divers cultuurpalet. In die zin vind ik uw antwoord op deze interpellaties bijzonder geruststellend.

Ik zal al uw teksten herlezen. Ze zijn een stuk omstandiger en geruststellender dan wat in de pers is verschenen.

Minister Bert Anciaux: Ik heb ook naar Pedro Almodóvar verwezen. De films van deze regisseur worden door veel mensen bekeken. Ik krijg koude rillingen van de stelling dat ik enkel in kunstfilms geïnteresseerd zou zijn en dat dergelijke kunstfilms per definitie door niemand worden bekeken. De drie filmmakers die ik heb aangehaald, zijn stuk voor stuk bijzonder succesvol.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik heb uw toespraak gelezen en uw antwoord op mijn interpellatie gehoord. Mijn vragen blijven evenwel pertinent. Als ik uw antwoord goed heb begrepen, is het uw bedoeling geweest een voorzet te geven met betrekking tot een situatie die momenteel eigenlijk niet langer bestaat. U hebt letterlijk verklaard dat de door u gestelde vragen eigenlijk betrekking hebben op de situatie voor de oprichting van het VAF. U hebt gesteld dat er een trendbreuk moest komen. Het VAF heeft ondertussen voor die trendbreuk gezorgd. Eigenlijk hebt u vragen gesteld over een situatie die reeds lang veranderd is.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Stassen, u tracht mijn woorden weer eens te duiden. (*Opmerkingen*)

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik heb uw antwoord op de hier gehouden interpellaties aandachtig beluisterd. U hebt zelf verklaard dat uw vragen betrekking hebben op de situatie voor de oprichting van het VAF. U hebt geschetst hoe

het Vlaams filmbeleid zich zou moeten ontwikkelen. De elementen die u hierbij hebt aangehaald, zijn eigenlijk afkomstig uit het voorstel van decreet dat ik in 1998, na overleg met een hele reeks mensen uit de sector, heb ingediend. Diezelfde elementen hebben tevens aan de grondslag gelegen van het voorstel van decreet dat de heren Decaluwe en Vanvelthoven hebben ingediend. Telkens opnieuw is voor auteursfilms en voor documentaires gekozen.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Stassen, ik weet dat het voor u een afgrijselijke gedachte moet zijn, maar misschien denken we hier gewoon hetzelfde over.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik ben allicht te dom om die opmerking te begrijpen.

De principes die aan de grondslag van beide voorstellen van decreet lagen, komen nu weer aan bod in uw keuze voor de auteursfilm en voor documentaires. Ik heb destijds ook voor ondersteuning van de jeugd- en van de animatiefilm gepleit. Ik ben van mening dat deze films een aparte ondersteuning verdienen. De keuze die toen is gemaakt, heeft de ondersteuning van een aantal grotere producties nooit uitgesloten. Ook dit is een van de elementen die toen aan bod zijn gekomen.

De elementen die u vandaag aanbrengt en de vragen die u vandaag stelt, dateren van vier of vijf jaar geleden. Dat u die vragen opnieuw wilt stellen, stoort me niet. De context waarin u deze vragen hebt gesteld, hebben evenwel onnodige problemen gecreëerd.

Dat het VAF over een beleidsplan beschikt, betekent niet dat de Vlaamse overheid geen beleidsplan moet opstellen. Dat het VAF bestaat, betekent net dat de minister van Cultuur een visie heeft op de ontwikkeling van het audiovisueel beleid in Vlaanderen. Dat werd vertaald in een beheersovereenkomst, die vandaag wordt uitgevoerd. Op basis daarvan maakt het Vlaams Audiovisueel Fonds een uitwerking in een beleidsplan voor de periode van de beheersovereenkomst. Dat is de filosofie waarmee het fonds werkt.

Gezien een aantal beslissingen, begrijp ik nog steeds niet waarom u die vragen nog stelt. Dankzij het systeem van het Vlaams Audiovisueel Fonds krijgen mensen als Dorothée Van den Berghe en

Stassen

anderen die in de filmsector beginnen, de kans om producties te maken. Ik hoop samen met u dat daar grote namen uit komen. Vandaag zijn ten minste al de kiemen gelegd.

Ten slotte hoop ik dat u erin slaagt voorwaarden te bepalen voor de 2,5 miljoen euro die het Vlaams Audiovisueel Fonds rechtstreeks aan de VRT of aan VTM moet geven. In de vorige regeerperiode is die discussie reeds ingezet door minister Van Mechelen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, de heer Anciaux lijkt het wel eens te zijn met de heer Stassen, maar de heer Stassen niet met de heer Anciaux.

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het debat is zeker nog niet afgelopen. Er is herhaaldelijk verwezen naar de beheersovereenkomst. Het is een traditie bij de evaluatie van de beheersovereenkomst dat het jaarverslag voor 30 september wordt voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Ik hoop dat dit spoedig gebeurt. Misschien is dat ook het moment om dit debat voort te zetten en bijstellingen te overwegen.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, u wijst de economische voorstellen van het VAF, waaronder heffingen op de kabelabonnementen, de verhuur en de verkoop van dvd's en de verkoop van bioscoop tickets, van de hand. De redenen die u daarvoor opgeeft, zijn grotendeels ook correct. Wat is echter uw alternatief?

Minister Bert Anciaux: Daar ben ik op dit moment nog niet uit. We moeten het grondig onderzoeken, maar in elk geval moeten er extra middelen komen. Ik heb verwezen naar de steunmaatregelen die bijvoorbeeld in de economische sector bestaan. Door het herdenken van de verplichte besteding van de middelen voor de televisieomroepen, hetzij voor de VRT, hetzij voor de commerciële omroep, ontstaat een veel grotere bestedingsruimte omdat er meer op basis van de inhoud kan worden besteed.

We moeten ook nagaan of er geen andere mogelijkheden zijn. Zo biedt de tax shelter op dit ogenblik al kansen. Er is een eerste project mee gesubsidieerd, maar ik hoop dat het in de toekomst extra middelen oplevert om aan mijn bekommernissen tegemoet te komen. Ik sluit echter andere mogelijkheden niet uit.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Stassen en de heer Arckens werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het grote aantal buitenlandse spelers in de Belgische voetbalcompetitie

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Marginet tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het grote aantal buitenlandse spelers in de Belgische voetbalcompetitie.

De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op de eerste speeldag van de Belgische voetbalcompetitie traden slechts 81 profs in eerste klasse aan die de Belgische nationaliteit hadden op een totaal van 198 spelers. Dat is slechts 41 percent. Weliswaar zit er in de brede selecties van de profclubs medio augustus 2004 'nog' 55 percent landgenoten, maar blijkbaar kiezen de trainers toch veeleer buitenlanders.

Dit seizoen spelen er welgeteld 177 buitenlanders op een totaal van 398 voetbalprofs in eerste klasse. Sinds het arrest-Bosman in december 1995 was er een toename met 63 percent. Een prachtig voorbeeld was de wedstrijd Bergen-Beveren op 15 augustus, waarin welgeteld 2 Belgische voetballers

Marginet

tussen de lijnen stonden, een Oost-Vlaming en een Waal van Italiaanse origine.

Het is de verdienste van bondscoach Anthuenis het debat op gang te brengen door aan de alarmbel te trekken. Zijn uitspraak 'Vroeger waren ze een verrijking, nu geraakt de balans uit evenwicht' is niet mis te verstaan. Hij krijgt de steun van bijvoorbeeld Anderlecht-manager Van Holsbeeck, die vindt dat het tot een breed debat moet komen, waarbij ook de politiek betrokken is.

In dat verband komt ook het probleem van de transfers van min-zestienjarigen ter sprake. Zo wordt door sommigen de vraag gesteld waarom de Belgische eersteklassers verplicht worden zoveel buitenlanders aan te trekken. In het buitenland zijn vaak strikte beperkingen opgelegd van het aantal spelers van buiten de EU. In Denemarken en Italië mogen het er maximaal 3 zijn; in Spanje, Portugal en Frankrijk maximaal 4; in Duitsland en Griekenland maximaal 5 en in Oostenrijk maximaal 7. In de Belgische competitie slaagt men erin 11 Ivorianen op te stellen. Alleen Engeland en Nederland kennen geen beperkingen wat het aantal betreft, maar daar zijn er strenge voorwaarden om een arbeidsvergunning te krijgen, ofwel qua inkomen ofwel qua gespeelde interlands.

Terzijde geef ik ook graag aan wat, met betrekking tot de pas begonnen basketbalcompetitie, werd gezegd door Rik Samaey, tienvoudig speler van jaar, aan de vooravond van de competitiestart in eerste klasse: 'Als de politici geen stappen ondernemen, blijft het aantal Belgische spelers in eerste klasse slinken.' Het probleem doet dus zich niet alleen voor in het voetbal, al heb ik dat als basis genomen voor mijn vraag.

Op de vraag of er zaterdag bij elke eersteklasser een Belg bij de eerste worp zou zijn, was het antwoord: 'Zolang buitenlanders door de sociale wetgeving zoveel goedkoper blijven dan Belgen, zal de situatie niet verbeteren, integendeel. Als je binnen de Europese Unie iedereen op gelijke voet wilt behandelen, waarom dan niet hier.' Het gaat dus om geld. De heer Dedecker treedt me in deze wellicht bij. 'Buitenlanders die absoluut geen meerwaarde vormen voor de clubs komen echter in groten getale naar hier afgezakt en verdringen onze eigen spelers, die minstens even goed zijn', aldus nog Samaey.

Christophe Beghin, ex-speler van het jaar, en steunpilaar van de Belgian Lions, zegt onze competitie vaarwel. Ook van hem een uitspraak: 'Toppers als Van den Spiegel, Struelens en Beghin verdienen hun plaats in een sterke competitie als de Italiaanse. De meerderheid van onze Belgen in het buitenland zijn echter doorsneespelers die hetzelfde doen als de buitenlanders hier: de hoop vergroten. Het is wel opvallend dat blijkbaar nog weinig moeite wordt gedaan om onze eigen spelers in België te houden. Tien jaar terug was dat nog wel het geval.' Hiermee wil ik alleen maar aanduiden dat het probleem ook een beetje wederzijds is.

De Profliga liet in de krant weten dat ze u zou contacteren om te praten over de beperking van het aantal buitenlanders. Bent u daar al officieel van op de hoogte? Is er al gepraat of zijn er al concrete afspraken? Of bent u niet op de hoogte van dit artikel? Is dit zomaar in de media gegoooid?

Bent u bereid om met alle deskundigen aan tafel te gaan zitten? Bent u bereid om bij uw federale collega de wijziging van het fiscaal stelsel voor buitenlanders aan te kaarten?

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de minister, ik vind het nogal vreemd dat de sportfederaties aandringen op een wettelijke regeling en daarmee uw hulp vragen. Zij kunnen toch zelf de regels bepalen?

De voorzitter: De heer De Clerck heeft het woord.

De heer Stefaan de Clerck: Bepaalde federaties hebben maatregelen getroffen die dan door de rechtbank vernietigd werden. Het ging onder meer om Europese sportlui.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Marginet, de Profliga heeft me nog geen concrete vraag gesteld. Hoe dan ook ben ik zelf vragende partij voor een gesprek, onder meer over deze kwestie.

Vooreerst wil ik vermelden - het zal u niet verrassen - dat een veelkleurige nationale voetbalcompetitie voor ons land een absolute verrijking betekent voor mij. Denk maar aan het oogstrelende voetbal van de vele Ivorianen dat Beveren vorig jaar naar

Anciaux

de finale van de beker van België loodste, of aan Frankrijk dat wereldkampioen werd met bijna allemaal spelers waarvan de wortels lagen in de ex-kolonies. Ik vind het bovendien prachtig dat Aruna Dindane van Anderlecht met het geld dat hij hier verdient zijn geboortedorp een betere toekomst geeft.

Het is echter nogal vanzelfsprekend dat het aantal buitenlanders geen nadelige gevolgen mag hebben op de doorstroming van jongeren uit de clubopleidingsstructuren. Een buitenlander moet zijn club een zekere meerwaarde bijbrengen. Ik zal me blijvend verzetten tegen de clubs die buitenlanders aanwerven omdat zij goedkopere arbeidskrachten zijn.

Van de Vlaamse sportende jongeren speelt 40 procent voetbal. Dit cijfer toont aan dat voetbal bij de jeugd nog steeds erg populair is. Ik betreur dat de oorspronkelijke, brede jeugdwerking in voetbalclubs steeds meer beperkt wordt. Als redenen hiervoor halen de voetbalverantwoordelijken het Bosman-arrest en het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar aan. Daarenboven wordt er zelfs algemeen gevreesd dat in de toekomst de voetbalclubs nog minder middelen en energie zullen, willen of kunnen vrijmaken voor de opleiding van jonge voetballers.

Binnenkort bespreken we mijn beleidsnota Sport. Ik beschrijf daarin de kritische succesfactoren om een aantal strategische doelstellingen te bereiken zoals het voeren van een voorwaardenscheppend en integraal topsportbeleid. Een van die factoren is de verhoging van de kwaliteit van de sportbegeleiding in het algemeen en in de sportclub in het bijzonder, met prioritaire aandacht voor de jeugd.

Ik ben vanzelfsprekend bereid te onderzoeken of een rondetafelgesprek en overleg met deskundigen terzake een mogelijkheid kan bieden om tot een beter inzicht van de situatie te komen en desgevallend eventueel gepaste maatregelen te nemen.

Het fiscaal stelsel voor de sport is geen gegeven dat alleen op buitenlanders slaat zoals u stelt, het past in het groter geheel van het sportbeleid dat tot meer en betere sportparticipatie moet leiden. De topsport is in deze wezenlijk onderdeel maar geen losstaande invalshoek. Ik ben bereid om daarover te praten met de federale minister.

De voorzitter: De heer Dedecker heeft het woord.

De heer Jean-Marie Dedecker: U hebt gelijk, mijnheer de minister, over de multiculturele samenleving en de verscheidenheid van kleur. Ik ben blij dat u de Ivorianen noemt. Als we het over het misbruik van ons sportief fiscaal stelsel hebben, dan slaat dat op die groep. De uitzonderingen voor de voetbalwereld gelden nergens anders in de samenleving. De Ivorianen komen naar hier met een toeristenvisum voor 3 maanden, en als ze voldoen krijgen ze een profcontract en mogen ze blijven. Dat geldt voor geen enkel bedrijf in onze samenleving.

Uit de wittewoedeprotesten van vandaag leid ik af dat er te weinig verpleegsters zijn. Stel dat het Beverse ziekenhuis Indiase verpleegsters zou willen. Dat zou niet zomaar kunnen, dat zou 1 tot 2 jaar duren. Het tekort, plus het feit dat het niet kan worden opgelost met Belgische werkkrachten, moeten worden bewezen. Werkkrachten uit het buitenland moeten bovendien een meerwaarde betekenen voor het ziekenhuis. Voor voetbal geldt dit niet.

De voetbalclub betaalt 3.542 euro per jaar aan sociale lasten, zelfs al verdient de speler 500.000 euro. Dit zorgt voor een aanzuigefect naar België, en dat is het grote probleem. We krijgen mensen op het veld die goedkoper zijn dan de arbeidswaarde hier, door het vertekende beeld in de sociale wetgeving. Wat doen de clubs? Ze investeren natuurlijk niet meer in hun eigen jeugd. Beveren speelt eigenlijk met FC Ivoorkust, want dat kost bijna niets. Bovendien is er nog een systeem van dubbele contracten. Ik hou me daar nu al jaren mee bezig. Ik kan u de bewijzen zo voorleggen. Dat is compleet verkeerd.

Federaal minister Vande Lanotte heeft een passie voor basketbal. De spelers van zijn club zijn gedomiciëerd in Frankrijk zodat ze hier kunnen spelen als buitenlanders. De club Oostende - dat is maar een voorbeeld - betaalt slechts 18 procent lasten op hun inkomen. Wie kan daar tegen concurreren? En dan zou de overheid geld geven voor een jeugdopleiding!

Het zou fantastisch zijn als de minister zou willen praten met de Profliga. Twee jaar geleden zijn die voorstellen aan de Profliga voorgelegd. De Voetbalbond doet voortdurend alsof zijn neus bloedt

Dedecker

en weigert in te grijpen. In Nederland bestaat het probleem niet: daar legde de KNVB de regel op dat de wedden van spelers die jonger dan 23 jaar zijn 75 percent moeten bedragen van de gemiddelde wedde van de spelers in de eredivisie. Vandaag is dat 400.000 euro. Verder is er de regel dat spelers van meer dan 23 jaar 150 percent van dat bedrag moeten verdienen. Die clubs komen hier hun spelers halen.

Engeland heeft dat anders aangepakt. Daar heeft de federatie gezegd dat spelers van buiten de EU pas in de eerste en de tweede divisie kunnen spelen als ze in de voorafgaande periode van 2 jaar ten minste gedurende twee derde van de tijd voor hun nationale ploeg hebben gespeeld. Wij daarentegen zijn de vuilnisbak van Europa aan het worden. Daarover moet met de minister van Werk en de minister van Financiën worden gepraat, zo niet wordt de competitie - en nog belangrijker, ons sportbeleid - helemaal scheefgetrokken. Ik heb er geen problemen mee dat hier Indiërs of Nepalezen komen spelen, maar de regels moeten dan wel voor iedereen gelden.

Wij verdragen die toestand. Stel u eens even voor dat een klein bedrijf in Beveren, met twintig werknemers, bandwerkers uit Ivoorkust aanwerft en ze nadien doorverkoopt. Als dat gebeurt, zou het bericht op de voorpagina van Het Laatste Nieuws staan, maar in de voetbalwereld kan dat allemaal. We moeten daar eens goed over nadenken.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Het afgelopen seizoen heb ik me laten verleiden om met anderen in de voetbalclub van Sint-Truiden er een lap op te geven. Ik heb vastgesteld dat voetbalclubs vandaag baronieën zijn geworden en hun zin doen. Ze worden door onze overheden een hand boven het hoofd gehouden. Waarom zouden clubs nog investeren in jeugdwerking? Ook in Sint-Truiden leefde het idee om daarmee te stoppen, want zo'n jeugdwerking is toch niet concurrerend. Laten we daar iets aan doen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik wist wel dat de heer Dedecker hier met interessante voorbeelden zou

uitpakken. In elk geval zijn ook wij vragende partij om over dit onderwerp een breed en ernstig debat te voeren. Dat debat zou niet alleen over voetbal moeten gaan, maar over alle sporten waar dit probleem zich in min of meerdere mate voordoet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het opwaarderen van de sporter met een handicap

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwkerke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het opwaarderen van de sporter met een handicap.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, na de Olympische Spelen vorige zomer werden de Paralympische Spelen georganiseerd. Die laatste zijn een beetje aan ons voorbijgegaan. Er werden wel enkele korte berichten over de medailleoogst verspreid, en in sommige kranten is ook een fotocollage opgenomen. Veel aandacht kreeg dit toptreffen tussen sporters met een handicap echter niet.

Nederland heeft dat ook vastgesteld. Daar wil het parlement meer initiatieven nemen om sporters met een handicap meer in de belangstelling te plaatsen. Velen van ons zijn er zich van bewust dat we de Paralympische Spelen niet op hetzelfde niveau mogen plaatsen als de Olympische Spelen. We moeten dat sereen benaderen, en er de nadruk op leggen dat beide sporten evenwaardig zijn. Veel mensen zijn erdoor gefascineerd, maar ze leggen meer nadruk op de gebreken dan op de sportieve kwaliteiten en de positieve gevolgen voor de gezondheid.

Zoals topsport voor validen een stimulans is om zelf te gaan sporten, zo zijn de Paralympics een hefboom om mensen met een handicap ertoe aan te zetten aan sport te doen. De sector zelf vraagt om de deelnemers aan de Paralympische Spelen

Van Nieuwkerke

eens in het zonnetje te zetten. Op de afgelopen Memorial Van Damme zou dat gebeuren. Het BOIC had daarover onderhandelingen gevoerd, maar de organisatoren haakten af omdat er een negatief advies van de brandweer zou zijn. Nochtans zie je op andere grote sportmanifestaties, zoals thuiswedstrijden van Club Brugge, veel mensen in een rolstoel. Daar kan het blijkbaar wel, hoewel de ruimte er beperkter is dan op de Heizel. We hebben daar dus een kans gemist.

De heer Lieven Coudeyns uit Veldegem is de officiële fotograaf van de Paralympische Spelen. Zijn tentoonstelling over de Paralympics 2002 in Salt Lake City gaat de wereld rond. In Athene nam hij meer dan 7.000 foto's. Er is dus materiaal genoeg om de promotie van die sport te verzorgen.

Op 16 mei 2001 stelde ik de minister al een vraag over de meerkost van sporters met een handicap. Daarover is een studie besteld. In januari 2004 verschenen de resultaten, onder de titel 'Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen'. De tekst bevat veel interessant materiaal, en ook een hele reeks beleidsaanbevelingen. Zo wordt gevraagd om handicapspecifieke sportuitrusting te subsidiëren. Wat kan het Riziv doen voor sporters met een handicap? Wat kan het Vlaams Fonds voor hen doen? Kan men accommodatie ter beschikking stellen, met inbegrip van sportinfrastructuur die in het buitengewoon onderwijs voorhanden is? Hoe zit het met regionale coördinatiecellen van zorginstellingen en sportclubs?

In de tekst wordt ook voorgesteld om bewegingsagogen op te leiden en te betrekken bij het werk van kinesitherapeuten. In de curricula van de opleidingen van medici, paramedici en bewegingsdeskundigen moet aan deze zaak aandacht worden besteed. De Vlaamse trainersschool moet in modules voorzien die toestaan om sporters met een handicap op te leiden.

Er staan ook een aantal suggesties in voor decreet-aanpassingen, waardoor de sportfederaties voor personen met een handicap bij een en ander kunnen worden betrokken en waardoor er aandacht kan worden besteed aan het vergroten van de toegankelijkheid van de infrastructuur van de clubs en de sportfederaties.

Enkele aanbevelingen hebben betrekking op de sector van de personen met een handicap. De sector moet profielen opstellen voor het beleid, om duidelijk te maken welke sportuitrustingen er nodig zijn en hoeveel die kosten. De sportparticipatie bij personen met een handicap moet bovendien worden vergroot door ervoor te zorgen dat er in hun onmiddellijke omgeving aan sport kan worden gedaan.

In het rapport staan ook aanbevelingen in verband met overleg tussen de overheden en de sportsector voor personen met een handicap. Uiteraard speelt ook het onderwijsgebonden sporten in dit alles een rol. Er moet zeker aan sportpromotie worden gedaan in het buitengewoon onderwijs. Er moet ook worden gewerkt aan de beeldvorming.

Ik denk dat dit lovenswaardige aanbevelingen zijn die we moeten behandelen. We moeten bij het begin van deze legislatuur een duidelijk signaal geven dat we daar werk van zullen maken.

De medaillewinnaars van de Paralympics zijn onlangs gehuldigd in de Senaat, maar daar is men zeer snel over gegaan. Ik wist er zelfs niets van. Ook de koning heeft hen ontvangen en daar kregen we dan enkele beelden van te zien. Die mensen verdienen meer aandacht.

We moeten een traject uitwerken om in samenspraak met de regering en het parlement werk te maken van alle beleidsaanbevelingen. Ik vraag u dan ook om die aanbevelingen eens te bekijken en vervolgens een actieplan op te stellen, waarin staat wat de regering en het parlement kunnen doen. Er is immers nog veel werk aan de winkel. Ook op het niveau van de federale overheid moeten een aantal dingen worden besproken, zoals de Riziv-regelingen.

Mijnheer de minister, ik zou zo'n aanzet zeker appreciëren. Op die manier kunnen we tijdens deze legislatuur iets doen aan de problematiek van de sporters met een handicap.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de voorzitter, ik heb naar aanleiding van die studie ook een vraag ingediend bij minister Vervotte. De studie bevat inderdaad een groot aantal beleidsaanbevelingen. Ik heb ook sympathie voor de voorstellen die hier

Jans

zijn gelanceerd in verband met de huldigingen, maar de aanbevelingen gaan tamelijk ver. In welke mate zal er gevolg aan worden gegeven? Hoe zal dat gebeuren? Met welke diensten en sectoren zal er moeten worden samengewerkt?

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, het belangrijkste is allemaal gezegd. Ik apprecieer de positieve benadering van sport voor personen met een handicap die ik zojuist heb gehoord. De Paralympics zijn een middel om aandacht en respect te krijgen voor deze sportmensen. Het zijn wel degelijk topsporters.

We moeten echter verder kijken dan deze lovenswaardige topsporters. We moeten zeker eens de doelstellingen bekijken die de Vlaamse Liga voor Gehandicaptensport heeft uitgewerkt. Ik som er enkele op: het bevorderen van de recreatieve en competitieve sportbeoefening, het organiseren van sportmanifestaties en sportinitiaties voor kinderen en jongeren met een handicap, het informeren en sensibiliseren van de overheid, de media en het grote publiek over de mogelijkheden en de betekenis van de gehandicaptensport en het bevorderen van de positieve beeldvorming over personen met een handicap in de sport.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal een initiatief nemen om de gehandicaptensport op de agenda te plaatsen. De sportparticipatie bij personen met een handicap ligt beduidend lager dan de sportparticipatie bij valide personen. Slechts 3 percent van de Vlaamse personen met een handicap onder 60 jaar doet regelmatig aan sport.

De vragen om aangepaste bewegings- en sportactiviteiten zijn talrijk en uiteenlopend omwille van de grote verscheidenheid aan handicaps, de verschillende leeftijdscategorieën en de beleving van de handicap. Er is een groeiende groep personen met een handicap die echt wil sporten. Diverse aspecten in verband met prestaties, ontwikkeling, gezondheid en erkenning spelen daarbij een rol.

De sporters met een handicap moeten net als de valide sporters de mogelijkheid krijgen om in kwa-

litatieve omstandigheden de verschillende niveaus van sportbeoefening te doorlopen. Ik heb het dan over initiatie, recreatieve sportbeoefening, competitieve sportbeoefening en topsport.

Ik heb daarom beslist om via het uitvoeringsbesluit van het decreet sportfederaties van 13 juli 2001 waarin het prioriteitenbeleid moet worden vastgelegd voor de Vlaamse Regering voor de volgende 4 jaar, en dat als doel heeft de sportparticipatie van specifieke doelgroepen te bevorderen, dat prioriteitenbeleid in het teken te stellen van personen met een handicap.

Ik geef nu een overzicht van de subsidiëring van de sportfederaties voor personen met een handicap voor de periode 2000 tot 2003 op basis van het decreet sportfederaties. De VZW Recreatief Aangepast Sporten kreeg in 2000 143.598,99 euro. In 2001 ging het om 124.984,81 euro. In 2002 ging het om 186.957,67 euro en in 2003 om 217.882,06 euro. Er is dus een sterke stijging. Wat betreft de Vlaamse Liga Gehandicaptensport VZW, merken we dat de subsidie in 2000 in totaal, dus voor werking, personeel, facultatieve opdracht sportkamp, en heel wat in het kader van de topsport, 462.495,52 euro bedraagt. U moet weten dat de facultatieve subsidie topsport in het kader van Europees Kampioenschap, Wereldkampioenschap, internationale wedstrijden en voorbereiding op en deelname aan Olympische Spelen in totaal 329.742,83 euro bedroeg, wat toch een aanzienlijk bedrag is. Dat betekent ongeveer 130.000 euro voor de reguliere werking. We moeten er rekening mee houden dat tijdens een olympisch jaar een veel groter bedrag aan topsport wordt gegeven. De facultatieve subsidie topsport bedroeg in 2001 ongeveer 94.000 euro, in 2002 ongeveer 75.000 euro en in 2003 110.000 euro. Dit toont een forse stijging in de gewone werking. De totale subsidies voor de Liga bedroegen in 2001 247.473,95 euro, in 2002 259.594,74 euro en in 2003 350.343,98 euro.

Op dit ogenblik zijn er twee gehandicapte topsporters tewerkgesteld in het Bloso Tewerkstellingsproject Topsport, namelijk Gino De Keersmaecker en Kurt Van Raefelghem, die respectievelijk zilver en brons behaalden op de Paralympics dit jaar in Athene.

In de uitbouw van het topsportbeleid kan ik u verzekeren dat ik het aandeel van topsport voor per-

Anciaux

sonen met een handicap fors zal laten stijgen tijdens deze legislatuur. Dat is één van de twee prioriteiten waarvoor ik in extra bijkomende middelen voorzie.

Ik ben er vanzelfsprekend toe bereid een overleg op te starten naar aanleiding van het eindrapport van het onderzoek van de KU Leuven. Dit onderzoek, namelijk 'Determinanten van sportgedrag bij personen met een handicap in Vlaanderen', werd effectief afgerond in januari 2004. Er werd een eindrapport over het onderzoek ingediend. Het eindrapport en de daarin geformuleerde aanbevelingen zullen deel uitmaken van de fundamenteën om een gepast beleid ten aanzien van de sporter met een handicap uit te voeren, zowel wat betreft topsport als breedtesport.

Ik neem heel uitdrukkelijk de aanbevelingen die in het rapport staan mee, en ik zal er alles aan doen ze te kunnen uitvoeren. Ook de opmerking over kinderen en jongeren met een handicap verdient absoluut aanbeveling. De link naar deze groep wordt inderdaad niet altijd automatisch gelegd. Ik dank u voor deze bekommernis.

Er is een huldiging gepland van onze Vlaamse atleten die deelnamen aan de Paralympics en er gelauwerd werden. Alleen stelde ik vast dat op het ogenblik dat ik een hulde plande voor de Olympische atleten, op hetzelfde moment door anderen een huldiging werd georganiseerd. Op het moment dat ik gepland had om de atleten van de Paralympics te ontvangen, werd enkele uren later beslist om op dat moment een ontvangst te organiseren. Dat is natuurlijk puur toeval.

De minister-president en ikzelf zoeken een originele invalshoek om deze mensen niet alleen te huldigen, maar ook te betrekken bij een samenspraak over waar we naartoe willen. Belangrijke pijlers in het sportbeleid zijn zonder meer participatie en inspraak. Zelfs bij het topsportbeleid moeten we atleten en gewezen atleten veel meer betrekken bij de advisering.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw hoopgevend antwoord

en ik dank de collega's die zich hebben aangesloten. Het uitvoeringsbesluit over de prioriteiten is zeer duidelijk. Het moet een aansporing zijn om meer mensen met een handicap aan te zetten tot sportbeleving. Federaties zijn moreel verplicht daar de nodige inspanningen voor te doen. Dat middelen steeds groeien, is uiteraard positief.

Mijnheer de minister, het overleg omtrent de beleidsaanbevelingen zal veel werk vragen. Bent u bereid het Vlaams Parlement feedback te geven over wat de Vlaamse Regering kan doen, wat het Vlaams Parlement kan doen en wat moet worden doorgeschoven naar de federale regering? Een aantal duidelijke afspraken zijn noodzakelijk. Deze commissie kan daar haar steentje toe bijdragen.

Minister Bert Anciaux: Ik ben het daar absoluut mee eens. Ik zal in samenspraak met de commissie nagaan wat door haar kan worden opgevolgd en waar ikzelf verantwoordelijkheid in wil opnemen. Ik doe dit niet in een optiek van het afschuiven van verantwoordelijkheid, maar van de dingen samen te bekijken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 13.41 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

